

ETELÄ-
KARJALAN
LIITTO

ETELÄ-KARJALAN KOKONAISMAAKUNTAKAAVAN SEURANTARAPORTTI

MARRASKUU 2015
ALUESUUNNITTELU

SISÄLLYS

Johdanto	5
1. Etelä-Karjalan nykytilanne	6
2. Aluerakenne ja keskusverkko	14
3. Elinkeinot, kauppa ja palvelut	16
4. Matkailu ja virkistys	20
5. Kulttuuriympäristö ja -maisema	23
6. Luonnonympäristö ja luonnonvarat	25
6.1 Luonnonsuojelu ja arvokas ympäristö	25
6.2 Arvokkaat maankamara-alueet ja luonnonvarat	25
7. Liikennejärjestelmä	27
7.1 Liikenneverkko	27
7.2 Rajaliikenne ja muut liikennehankkeet	28
8. Tekninen huolto ja energia	29
8.1 Vedenottamot	29
8.2 Jätevedet	29
8.3 Energia	29
9. Erityisalueet	30
10. Ajantasaisuus ja 1. vaihemaakuntakaava	31
11. Maakuntakaavan ja maakuntaohjelman linkittyminen toisiinsa	32
12. Yhteenveto ja jatkotoimenpiteet	34

/ Johdanto

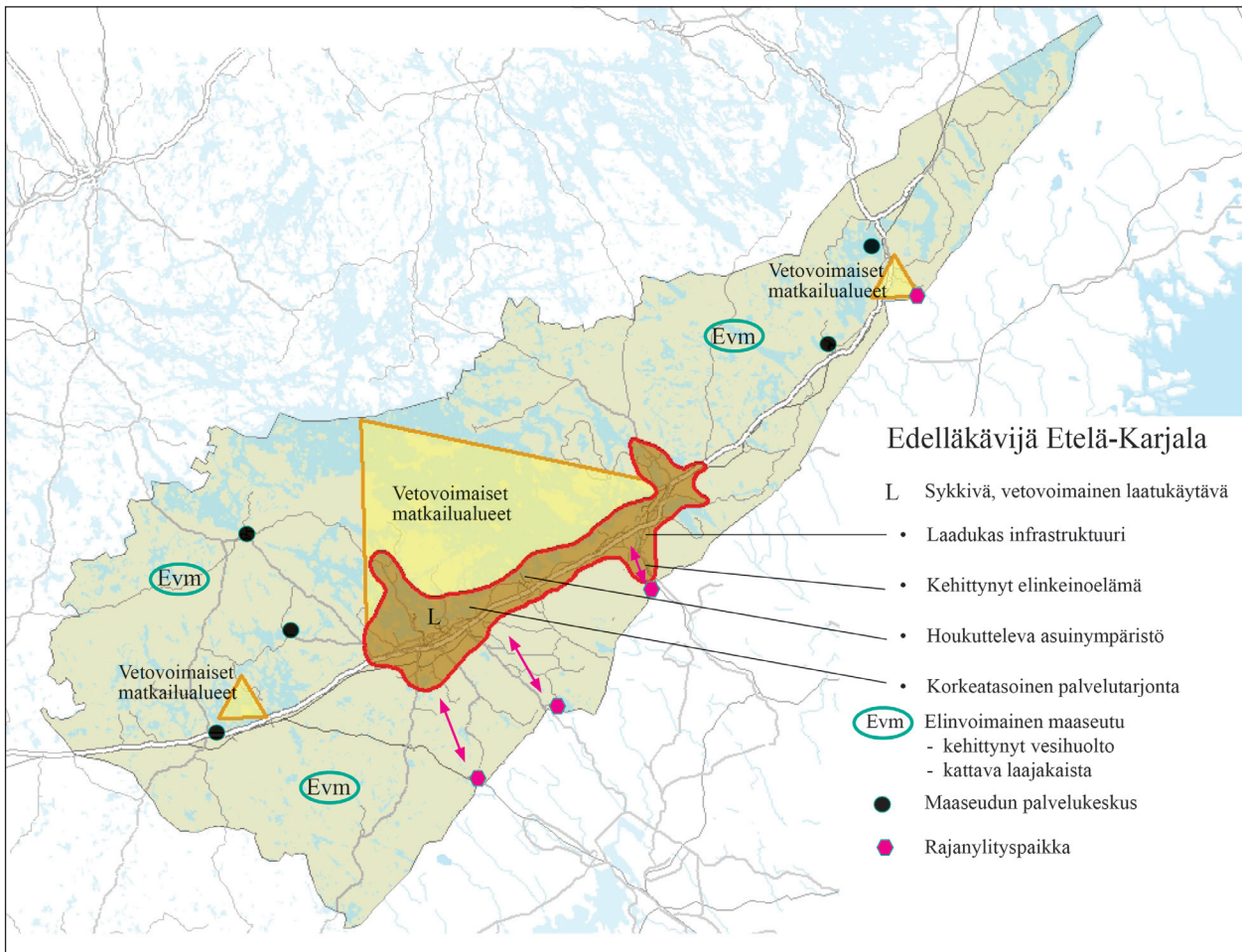
”Maakunnan liiton tulee huolehtia maakunnan suunnittelun edellyttämästä alueiden käytön, alue- ja yhdyskuntarakenteen, rakennetun ympäristön sekä kulttuuri- ja luonnonympäristön tilan ja kehityksen seurannasta alueellaan (MRA 2§).”

Etelä-Karjalan maakuntavaltuusto hyväksyi Etelä-Karjalan kokonaismaakuntakaavan 9.6.2010. Kaava-asiakirjat toimitettiin ympäristöministeriöön vahvistettavaksi kesän 2010 lopussa ja ympäristöministeriö vahvisti Etelä-Karjalan maakuntakaavan 21. joulukuuta 2011. Ympäristöministeriö on katsonut, että Etelä-Karjalan maakuntakaava, muilta kuin vahvistamatta jätetyiltä osin, täyttää sille maankäyttö- ja rakennuslain 28§:ssä asetetut sisältövaatimukset. Pian vahvistamisen jälkeen ongelmaksi muodostuivat kaavan vahvistamispäätöksen myötä vahvistamatta jääneet elinkeinoelämän ja kaupan alueet. Koettiin ettei maakuntakaavan pitkän aikavälin suunnitteluvaatimus toteudu ja tästä johdettua käynnistettiin 1. vaihemaakuntakaavan laadinta. Vaihemaakuntakaavan seurantaraporttia ryhdytään laatimaan kaavan vahvistamisen jälkeen erillisenä raporttina.

Tähän raporttiin on koottu seurantatietoa aihepiireittäin Etelä-Karjalan kokonaismaakuntakaavan toteutumisesta. Lisäksi maakuntakaavan seurantaraporttiin on koottu lyhyesti maakuntakaavan ja maakuntaohjelman yhteisiä teemoja sekä niiden toteutuneisuutta. Tilastoaineistoista osa valmistuu viiveellä eikä viimeisin tieto ole välttämättä tältä tai edelliseltä vuodelta. Analyseissa on käytetty tällä hetkellä saatavilla olevaa viimeisintä tietoa. Kaikista teemoista ei myöskään ole saatavilla tietoa.

Houkuttelevat asuinalueet, työpaikkatarjonta ja toimivat liikenneyhteydet sekä palvelut ovat merkittäviä tekijöitä, kun uutta väestöä halutaan houkutella maakuntaan. Näihin kaikkiin voidaan osaltaan vaikuttaa maakuntakaavoituksella ja maakunnan suunnittelulla. Seuraamalla kaavan toteutumista saadaan tietoa kaavoituksen onnistumisesta sekä täydennys- ja kehittämistarpeista. Maakunnan liitto toimii usein lausunnon antajana kuntien maakäytön suunnitelmista ja seuraa kaavan toteutumista myös tämän prosessin kautta.

/ 1. Etelä-Karjalan nykytilanne

Maakunnan kehityskäytävä kasvun edellystysten turvaajana

Etelä-Karjalan asutus ja toiminnot keskittyvät Valtatie 6:n ja Karjalan radan varteon muodostuneelle laatuikäytävälle. Laatuikäytävä on yhdysside ja keskeinen elinvoiman lähde maakuntaan, jossa kahden kaupunkikeskustuksen ympärille kasvaneet kunnat yhdistyvät toisiinsa.

Maakuntakaavassa tavoitellaan keskeistä, eheyttävää ja tiivistettävää kasvukeskusalueen vetovoimaista laatuikäytävää, joka sisältää Lappeenrannan maakuntakeskuksen ja Imatran kaupunkikeskukset sekä keskeisen työssäkäyntialueen aluekeskukset: Taipalsaari, Lappeenrannan Sammonlahti, Lauritsala ja Joutsenon taajama sekä Ruokolahden Rasila.

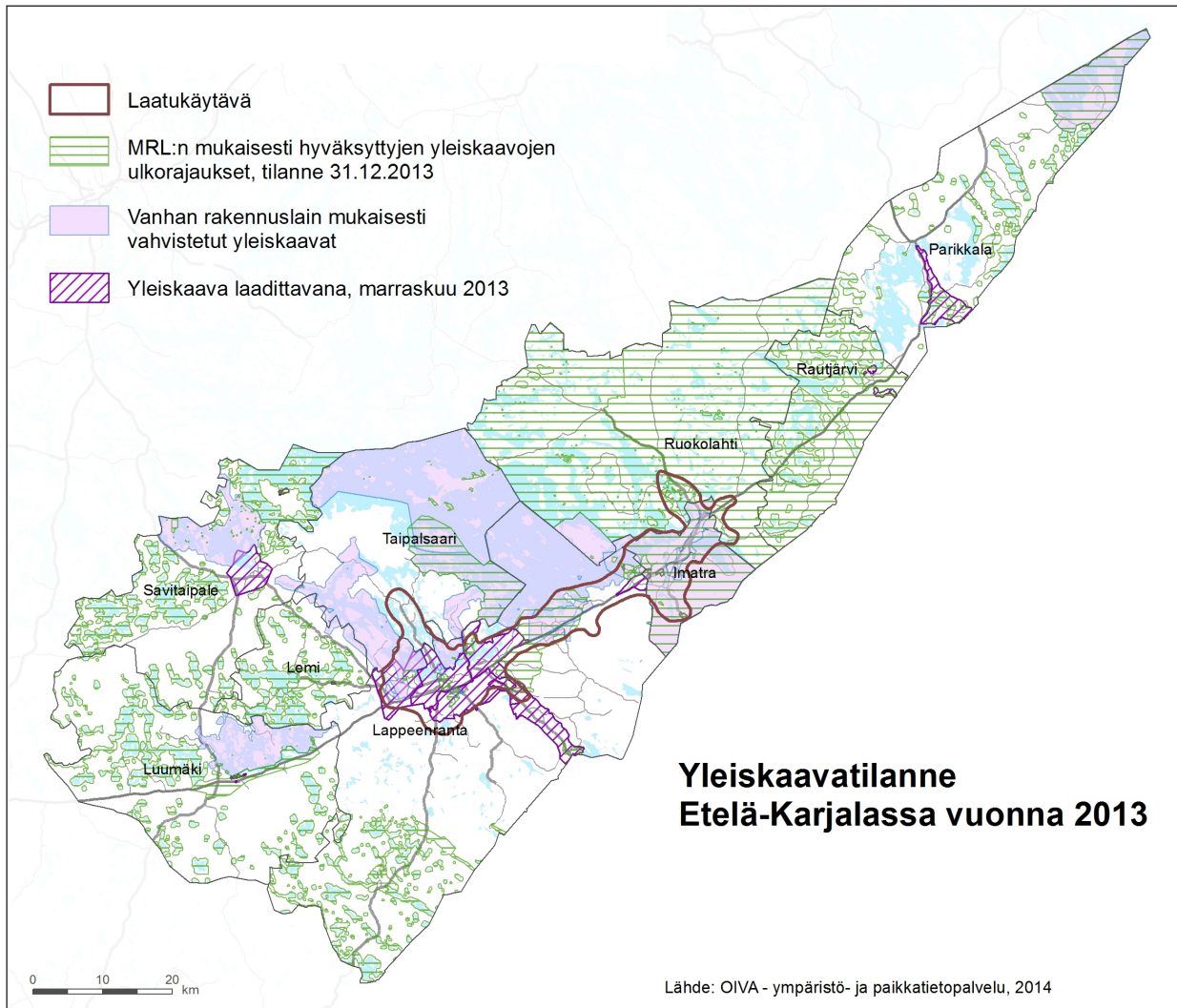
Laatuikäytävän kaupunkeja ja aluekeskuksia yhdistävät hyvät joukkoliikenneyhteydet ja laaturaitit sekä korkea-

tasoinen raide- ja valtatieväylä. Seutukeskuksia ja kuntakeskuksia yhdistävät valta- ja kantatiet, maaseudun kehittyviä kyliä yhdistävät seutu- ja yhdystiet.

Luumäen Kivijärvi, Saimaa ja Parikkalan Siikalahti ovat vetovoimaisia matkailualueita, joiden kehittämiseen panostetaan tulevaisuudessa. Matkailun ja elinkeinojen kannalta keskeisessä asemassa ovat myös sujuvat rajatoiminnot.

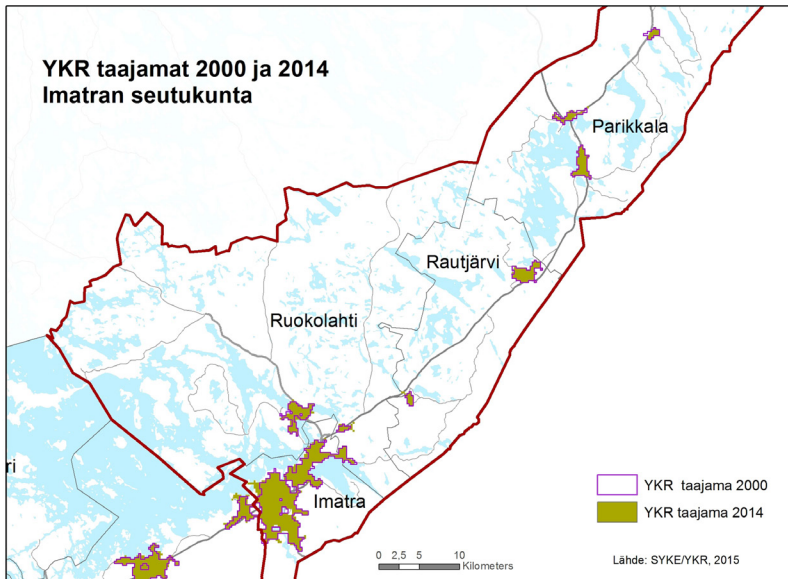
Laatuikäytävän ulkopuolella tavoitteena on elinvoimainen maaseutu, jossa toimivat maaseudun palvelukeskukset, kehittynyt vesihuolto ja kattava laajakaista tarjoavat alueen asukkaille työpaikkoja ja palveluja.

Yleiskaavoitus painottuu maakuntakaavan laatukäytävälle ja rajanylityspaikkojen läheisyyteen sekä Saimaalle ja pienemmille järviolueille.

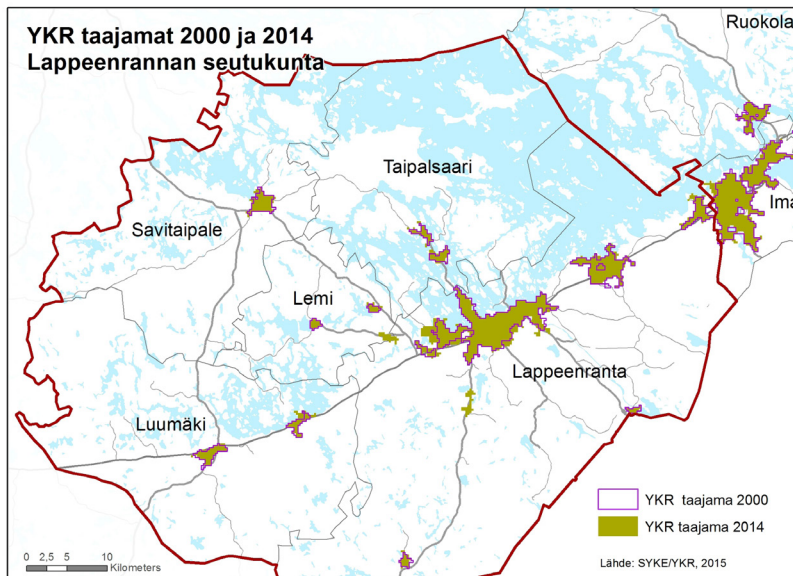

Vuosi	2014	2014	2014	2014
	Hyväksytyjen yleiskaavojen lukumäärätilanne [kpl]	Hyväksytyjen yleiskaavojen lukumäärätilanne, oikeusvaikutteiset [kpl]	Hyväksytyjen yleiskaavojen pinta-alatilanne [ha]	Hyväksytyjen asema-kaavojen (ei ranta-ak) pinta-alatilanne [ha]
Imatra	7	7	19109,9	5278,8
Lappeenranta	38	32	58196,3	7673,9
Lemi	14	14	10922,0	238,0
Luumäki	16	16	28140,4	732,7
Parikkala	5	5	33584,4	601,4
Rautjärvi	6	6	17511,1	642,6
Ruokolahti	15	15	77156,5	970,0
Savitaipale	11	10	30927,8	539,9
Taipalsaari	6	6	48388,6	493,1

Taajamien kehittyminen maakunnassa

YKR-taajamalla tarkoitetaan vähintään 200 asukkaan taajaan rakennettua aluetta. Rajausta perustuu 250 m x 250 m ruudukkoon, jossa huomioidaan asukasluvun lisäksi rakennusten lukumäärä, kerrosala ja keskittyneisyys.

Taajama-alueet ovat pääasiallisesti laajentuneet. Etelä-Karjalan taajamien yhteenlaskettu pinta-ala oli 16,4 km² vuonna 2000 ja 18,6 km² vuonna 2014.

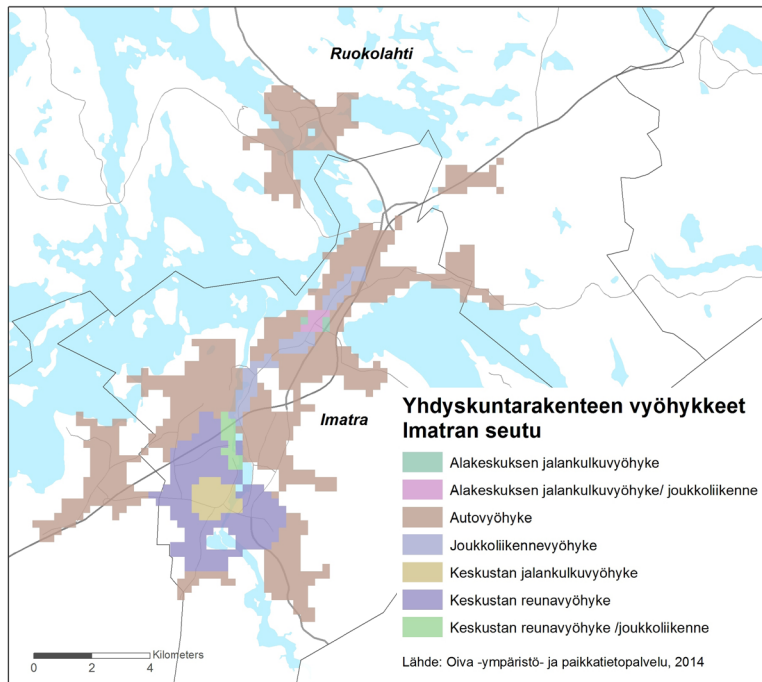
Vuonna 2000 Etelä-Karjalan väestöstä asui taajamissa 108 283 eli 80 prosenttia koko maakunnan väestöstä ja vuonna 2014 vastaavasti taajamissa asui 108 951 eli 83 prosenttia väestöstä.

Tarkasteluvälillä 2000–2014 on muodostunut kaksi uutta taajamaa Lappeenrantaan Hytti ja Iitiä. Hytti on merkitty maakuntakaavaan muu kehittyvä kyläalue -merkinnällä ja Lempi Iitiä rakennettava uusi tai rakennetta tiivistävä asuntovaltainen alue -merkinnällä. Muu kehittyvä kyläalue -merkinnän tavoitteena on haja-asutusluonteisen lisärakentamisen ohjaaminen kyläalueille, edellytysten luominen palveluiden säilymiselle ja

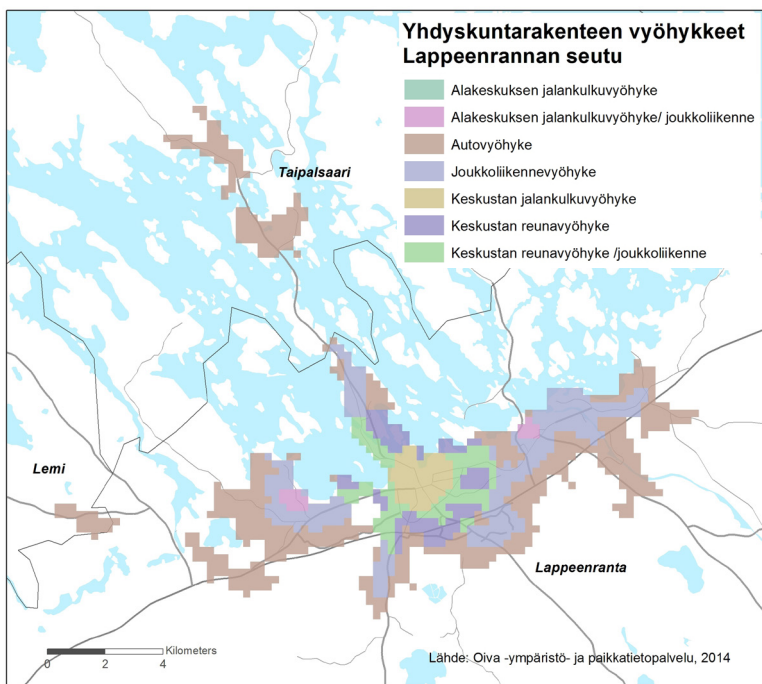
yhteisen vesihuollon järjestämiselle sekä omaehtoisen kehittämistoiminnan tukeminen. Rakennettava uusi tai rakennetta tiivistävä asuntovaltainen alue -merkinnällä on osoitettu pitkällä aikavälillä toteutettavia asutusrakennetta eheyttäviä ja tiivistettäviä sekä uusia tulevaisuuden asumisen laajenemisalueita.

Väestön keskittyminen taajamiin yhä enemmän luo paineita taajamien kehittämiselle kuten palveluiden ja asuntotuotannon lisäämiseksi sekä joukkoliikenteen järjestämiselle. Iäkkäämmän väestön osuus taajamissa asettaa myös omat vaatimuksensa taajamien kehittämiselle ja palveluiden saavutettavuudelle. Kun asuminen keskittyy taajamiin, on tällä suotuisa vaikutus yhdyskuntarakenteeseen. Yhdyskuntarakenteen tiivistyminen ja eheytyminen edistää myös valtakunnallisia alueidenkäyttötavoitteita.

Yhdyskuntarakenteen vyöhykkeet

Yhdyskuntarakenteen vyöhykkeet 2010 on Urban Zone 2 -hankkeessa (2011–2013) tuotettu valtakunnallinen paikkatietoaineisto, jota käytetään taajama-alueiden kuvaamiseen. Aineisto on muodostettu luokittelemalla ja yhdistelemällä yhdyskuntarakenteen seurannan (YKR) 250 x 250 metrin ruutuja jalankulku-, joukkoliikenne ja autovyöhykkeisiin keskustaetäisyyden ja joukkoliikenteen palvelutason perusteella. Joukkoliikennevyöhykkeet kuvaavat joukkoliikenteen tarjontaa ruuhka-aikana, eikä vyöhyke kuvaa joukkoliikenteen todellista käyttöä kyseisellä alueella.

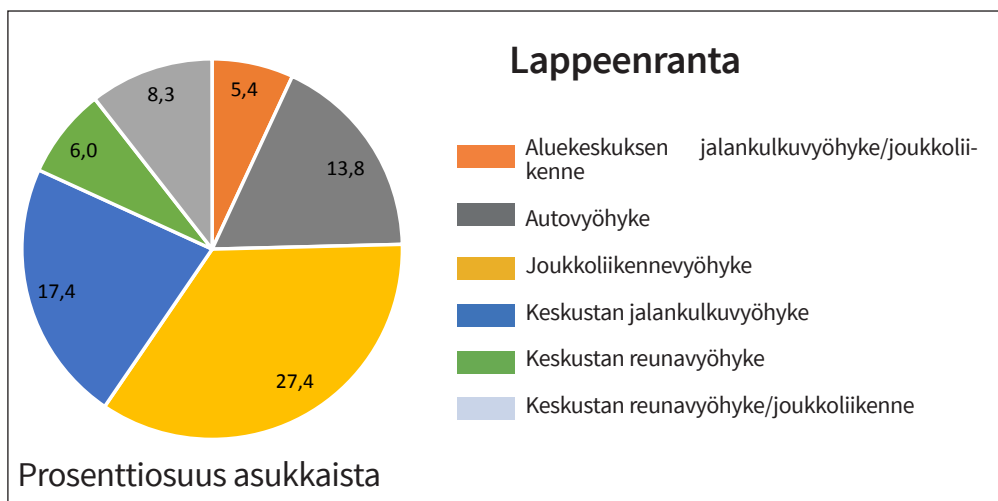
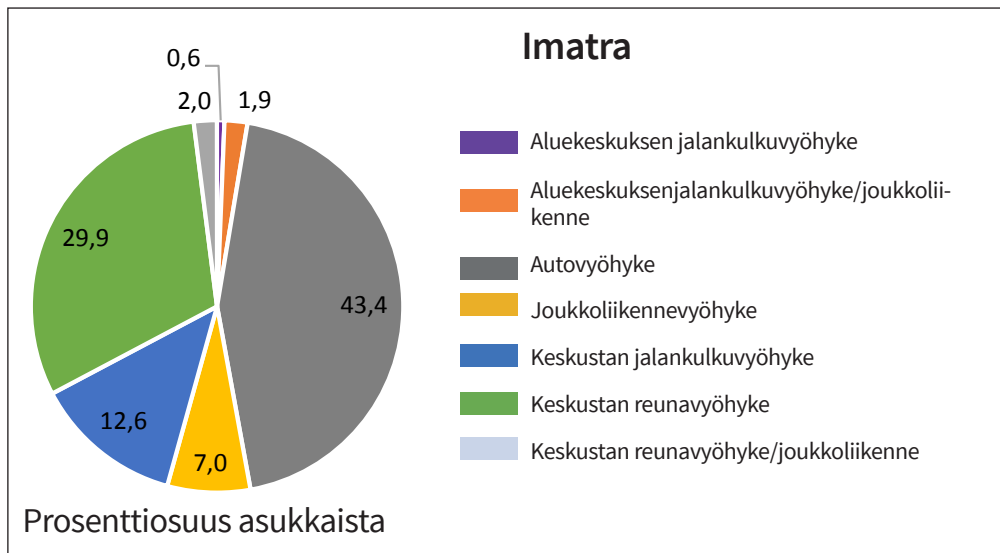
Osuudet näkyvät seuraavan sivun diagrammeissa.

Jalankulkyöhyke rajautuu noin 1 kilometrin etäisyydelle keskustasta ja keskustan reunavyöhyke rajautuu noin 1–2,5 km keskustaetäisyydelle. Alakeskuksen jalankulkyöhykkeiksi on määritelty joukkoliikenteen ja kaupan palvelutasoon sekä väestö- ja työpaikkamääriin perustuvassa paikkatietoanalyyysissä esiin nousevat toimintojen keskittymät.

Joukkoliikennevyöhykkeet on jaettu kahtia. Intensiivisen joukkoliikennevyöhykkeen vuorotiheyskriteeri 15 minuuttia. Perustason joukkoliikennevyöhykkeiden vuorotiheyskriteeri on 30 minuuttia. Joukkoliikenne-

vyöhyke on rajattu vuorotiheyskriteerit täyttäviltä pysäkeiltä 250 metrin etäisyysvyöhykkeillä bussiliikenteen ja 400 metrin etäisyysvyöhykkeellä raideliikenteen osalta. Taajama-alueet, jotka eivät täytä jalankulku- tai joukkoliikennevyöhykkeiden kriteereitä, muodostavat autovyöhykkeen.

Imatran alueella suurin osa väestöstä asuu autovyöhykkeellä, kun taas Lappeenrannassa joukkoliikennevyöhykkeellä. Seuraavaksi eniten väestöä asuu Imatralla keskustan reunavyöhykkeellä ja Lappeenrannassa keskustan jalankulkyöhykkeellä.

Joukkoliikennemyönteisellä suunnittelulla parempaan yhdyskuntarakenteeseen

Liikenne- ja viestintäministeriö on laatinut selvityksen *Joukkoliikennemyönteisellä suunnittelulla parempaan yhdyskuntarakenteeseen, Mahdollisuudet Lappeenrannan ja Imatran seudulla* (JOMYR, Liikenne- ja viestintäministeriön julkaisu 22/2014). JOMYR-työssä selvitettiin, miten Lappeenrannan ja Imatran kaupunkiseutuja tulisi kehittää, jotta niiden yhdyskuntarakenne tukisi jatkossa entistä paremmin joukkoliikenteen käyttöä ja järjestämistä. Tarkoituksena on pyrkiä ennakoimaan sekä maankäytön että liikenteen kehittämis- ja muutostarpeita samanaikaisesti. Näin pyritään löytämään uusia mahdollisuuksia kehittää alueen yhdyskuntarakennetta pitkäjänteisesti joukkoliikenteen toimintaedellytyksiä ja palvelutasoa parantavalla tavalla. Selvityksen tuloksena voidaan todeta, että joukkoliikenteen edistämisen näkökulmasta alueen maankäytön tulisi entistä enem-

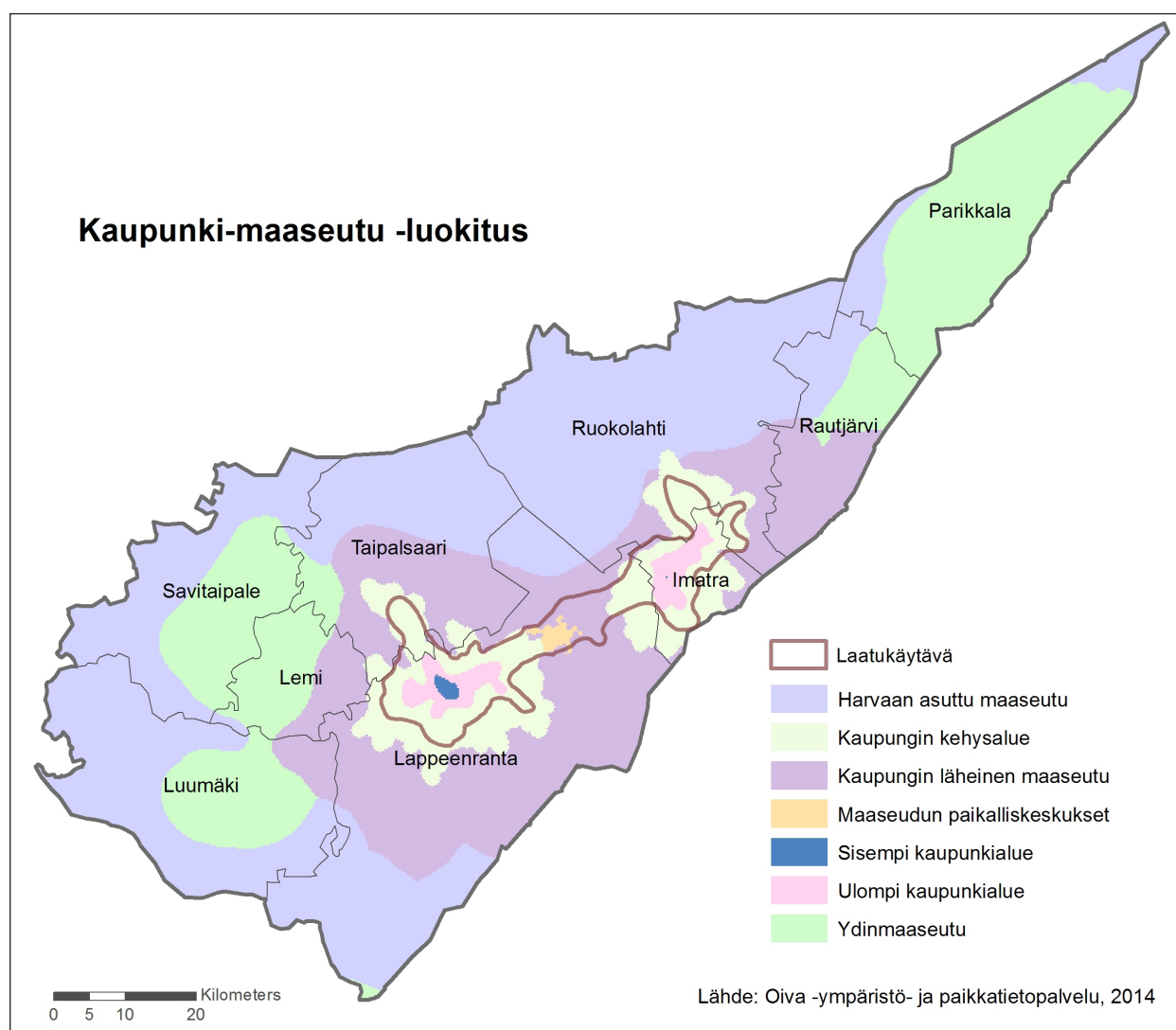
män keskittyä olemassa olevien taajamien keskeisille alueille. YKR -taajamatarkastelun, kuntakaavoituksen ja väestön sijoittumisen perusteella voidaan todeta, että sekä asuminen että suunnittelu on kohdistunut pääosin olemassa oleviin taajamiin.

JOMYR -raportin mukaan parhaita kehittämisen paikkoja joukkoliikennemyönteisyyden kannalta ovat alueet, joilla on jo nykyisin hyvät joukkoliikenneyhteydet sekä hyvä väestöpohja. Tällaisia alueita ovat erityisesti Lappeenrannan keskusta lähialueineen, Skinnarila, Voisalmensaari ja Lauritsala sekä Imatralla keskusta lähialueineen sekä yhteysväli keskustasta Vuoksenniskaan. Lisäksi hyviä kehittämisen paikkoja ovat sellaiset yhtenäiset alueet, joilla on vahva väestöpohja (väestötiheys vähintään 20 as/ha). Näitä alueita on lähinnä Lappeenrannan ja Imatran keskustoissa sekä Skinnarilan alueella. Pienempiä korkean väestöpohjan alueita on myös jonkin verran muualla keskustaajamissa.

Hyviksi kehittämisen paikoiksi on myös määritelty alueet, joilla asuu paljon autottomia väestöryhmiä (autottomat asutokunnat, nuoret, vanhukset). Tällaisia alueita on lähinnä keskusta-alueilla (missä on myös muuta aluetta korkeampi väestömäärä ja hyvät joukkoliikennepalvelut). Potentiaalisiksi kehittämispaikoiksi on määritelty sellaiset alueet, joissa on potentiaalia kehittyä hyviksi joukkoliikennealueiksi tai jotka tarvitsivat

kehittämistä (esimerkiksi väestöpohjan vahvistamista), jotta niistä voisi tulla osa joukkoliikennekaupunkia. Potentiaalisia asumisen kehitysalueita on erityisesti Lappeenrannan ja Imatran keskustojen reunamilla, Lauritsalan ja Skinnarilan alueella, Joutsenossa ja Vuoksenniskalla sekä osin Taipalsaaren ja Ruokolahden keskustoissa. Maakuntakaavassa nämä alueet on osoitettu taajamatoimintojen ja laatukäytävän alueiksi.

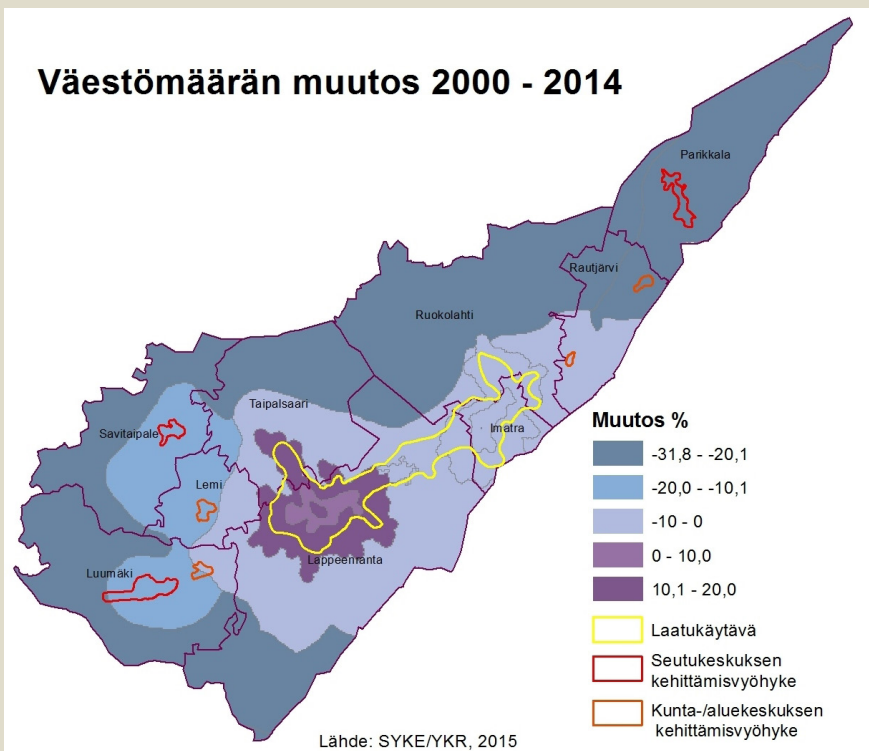
Kaupunki-maaseutu -luokitus ja väestön kehitys

Kaupunki-maaseutu -luokitus on paikkatietopohjainen luokitus, jossa Suomen alueet luokitellaan seitsemään alueluokkaan. Luokitus on toteutettu hallinnollisista rajoista riippumattomalla 250 metrin tilastoruutujaolla, joka mahdollistaa kuntien tarkemman alueiden luokittelun.

Kaupunki-maaseutu -luokitusta on käytetty aluerajauksena väestömäärän muutoksen seurannassa 2000–2014.

Väestömäärän muutos 2000 - 2014

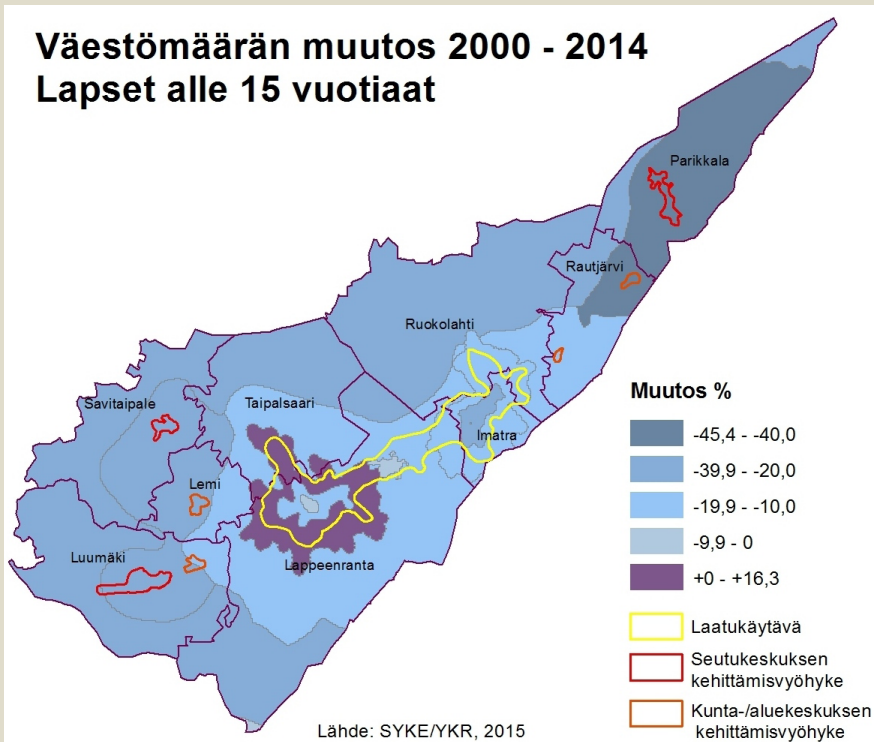

Vertailuvälillä 2000 – 2014 väestömäärä Etelä-Karjalassa on pienentynyt noin kolme prosenttia. Väestö on eniten vähentynyt harvaan asutulla maaseudulla (-22,7 prosenttia). Kaupunki-maaseutu -luokitus on esitetty sivun 11 kuvassa.

Väestömäärän kasvu on painottunut Lappeenrannan kaupungin alueelle, suurin lisäys on Lappeenrannan kaupungin kehysalueella (+10,2 prosenttia).

Vuonna 2000 Etelä-Karjalan laatukäytävällä asui väestöstä 73,0 prosenttia ja vastaavasti vuonna 2014 75,8 prosenttia.

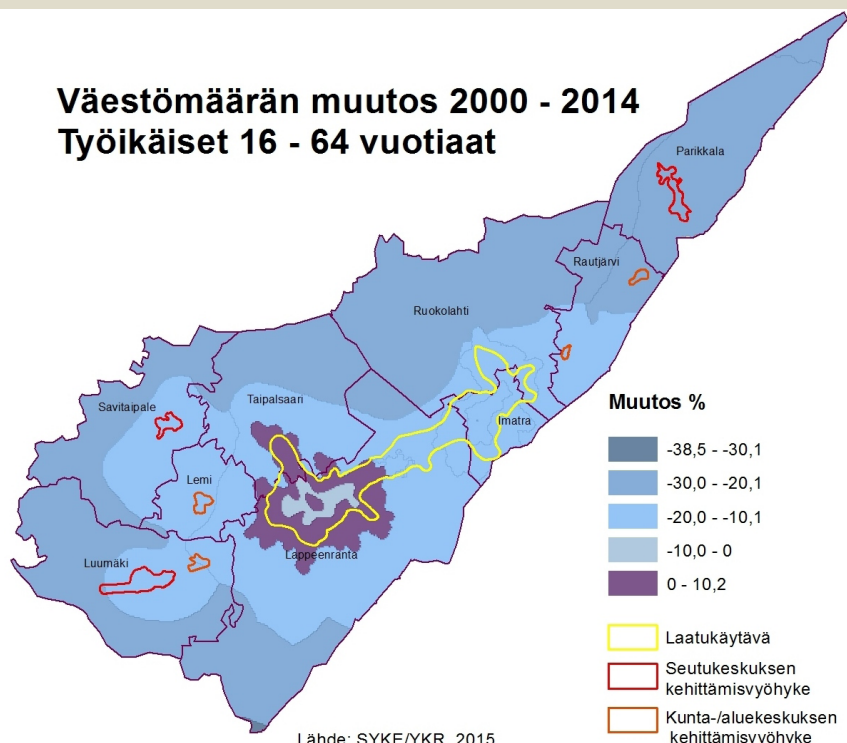
Väestömäärän muutos 2000 - 2014 Lapset alle 15 vuotiaat

Ikäluokittain tarkasteltuna **lasten (0 – 14 vuotiaat)** määrän kasvu on eniten vähentynyt maakunnan ydinmaaseudulla (-45,4 prosenttia) ja lisääntynyt ainoastaan Lappeenrannan kaupungin kehysalueella (+16,3 prosenttia).

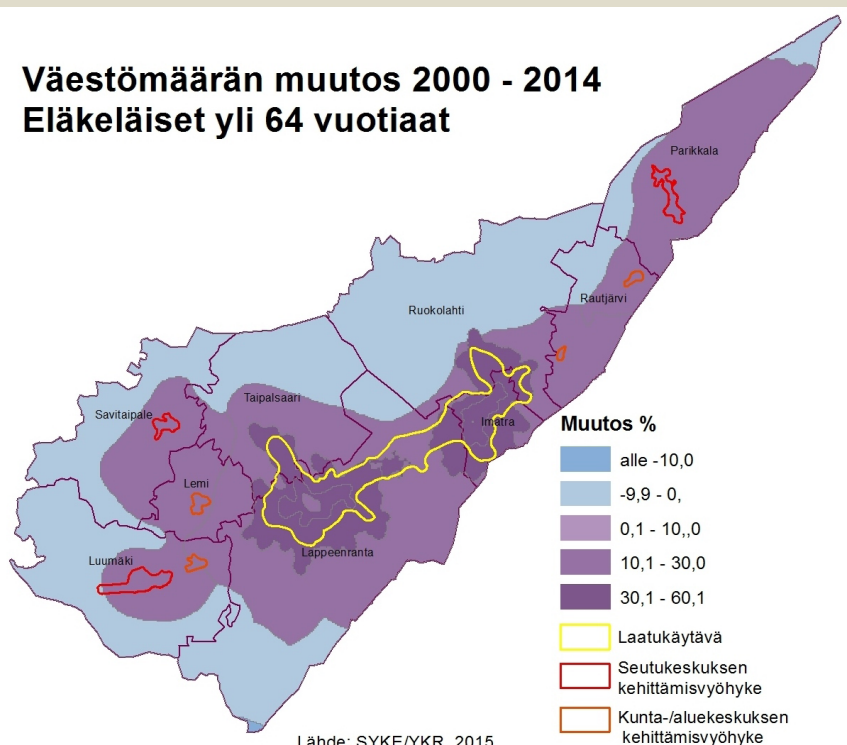
Työikäinen väestö (15–64 vuotiaat) on vähentynyt koko maakunnan alueella lukuun ottamatta Lappeenrannan sisempää kaupunkialuetta ja kehysaluetta.

Väestömäärän muutos 2000 - 2014 Työikäiset 16 - 64 vuotiaat

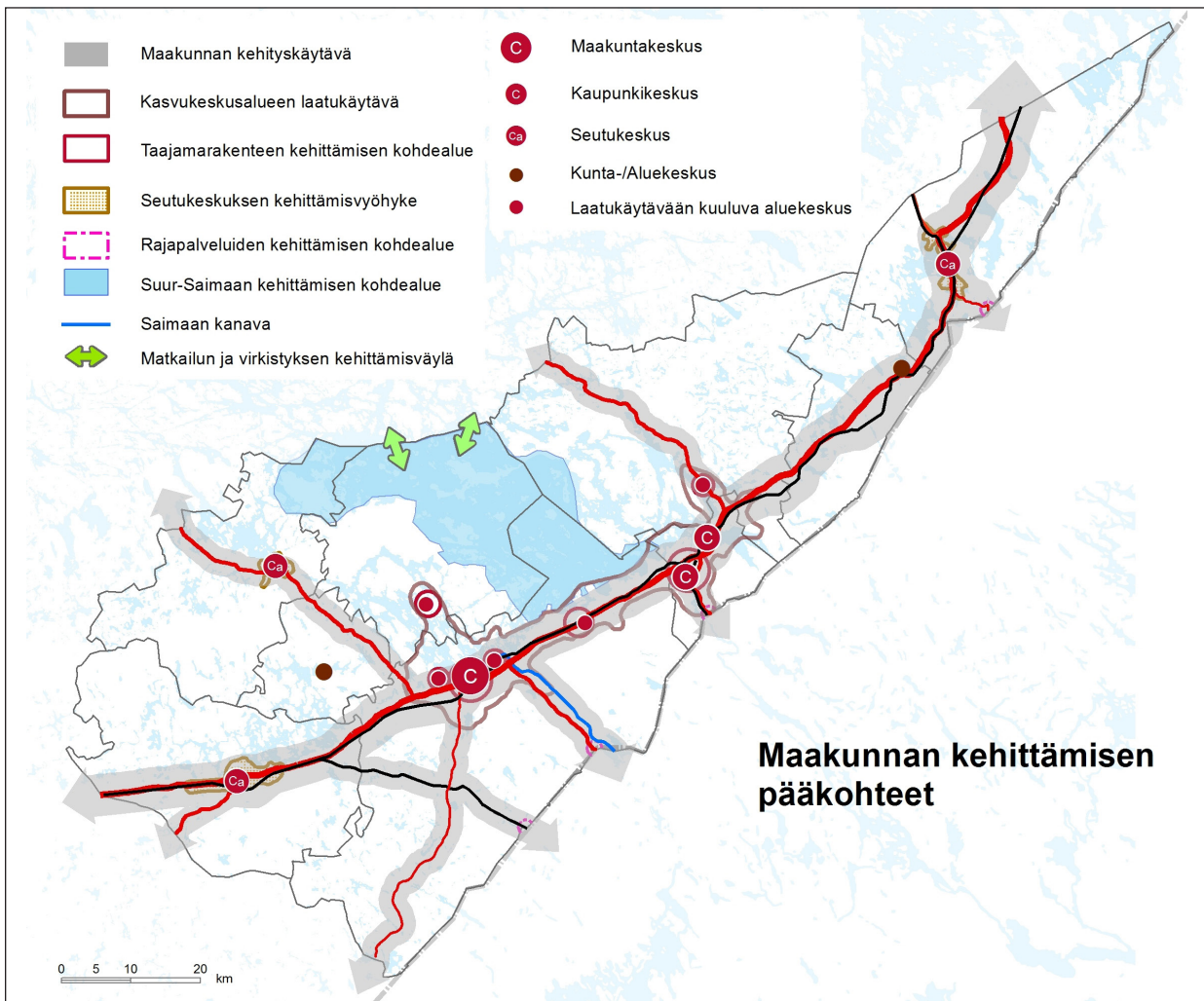

Eläkeläisten (yli 65 -vuotiaat) määrän kasvu on vähentynyt harvaan asutulla maaseudulla. Määrä on kuitenkin lisääntynyt maakunnan seutukeskusten-, kunta- ja aluekeskusten kehittämisvyöhykkeillä sekä laatukäytävän alueella. Suurin lisäys on Lappeenrannan ulommalla kaupunkialueella (+60,1 prosenttia), jolla alueella sijaitsevat aluekeskukset Sammonlahti ja Lauritsala. Näissä aluekeskuksissa on useita seniori- ja palveluasuntoja.

Väestömäärän muutos 2000 - 2014 Eläkeläiset yli 64 vuotiaat

/ 2. Aluerakenne ja keskusverkko

Maakunnan runko

Etelä-Karjalan kokonaismaakuntakaavan (2011) tavoitteena on ollut aluerakenteen tasapainoinen kehittäminen hyödyntämällä olemassa olevia rakenteita ja alueiden omia vahvuuksia. Aluerakenteen kannalta maakuntakaavassa on esitetty tavoiteltava aluerakenne ja keskusverkko: **Laatukäytävä, keskeinen työssäkäyntialue, jolle sijoittuvat maakunta- ja kaupunkikeskukset sekä laatukäytävän aluekeskukset.** Laatukäytävän tavoitteena on Ruokolahti–Imatra–Joutseno–Lappeenranta–Taipalsaari -keskeisen työssäkäyntialueen tiivistäminen. Pääsääntöisesti asumisen suuntana on Saimaan puoleinen sivu ja tuotantotoimintaa sijoittuu valtatie kuuden eteläpuoleiselle alueelle, Etelä-Karjalan suurteollisuutta lukuun ottamatta.

Kaupunki-/taajamarakenteen kehittämisen kohdealue-merkintä kuvastaa kaupunki- ja aluekeskusten kehittä-

tämistä jalankulkua ja kevyttä liikennettä suosivaksi, eheytyväksi ja tiiviiksi mutta viihtyisäksi lähipalveluja omaavaksi kaupunkitilaksi, jolta on myös sujuvat joukkoliikenneyhteydet.

Aluerakenteeseen laatukäytävän ulkopuolelle, on osoitettu seutukeskusten ja kunta-/aluekeskusten kehittämisvyöhykkeet keskustamerkintöineen ja erilaiset taajamat, jotka ovat pääosin aikaisemmin olleet itsenäisiä kuntakeskuksia. Näillä alueilla tavoitellaan yhdyskuntarakenteen eheyttämistä, tiivistämistä ja elinympäristön laadun kohottamista sekä ilmastomuutoksen hillitsemistä liikennesuoritteiden vähentämisellä.

Lappeenrannan ja Imatran keskusta-alueajaukset mahdollistavat keskustapainotteisen rakenteen toteuttamisen, kuten keskustapalvelut ja vähittäiskaupan suuryksiköt. Lappeenrannassa keskustatoimintojen alueesta tavoitellaan laajentumista ja kuroutumista Myllymäen

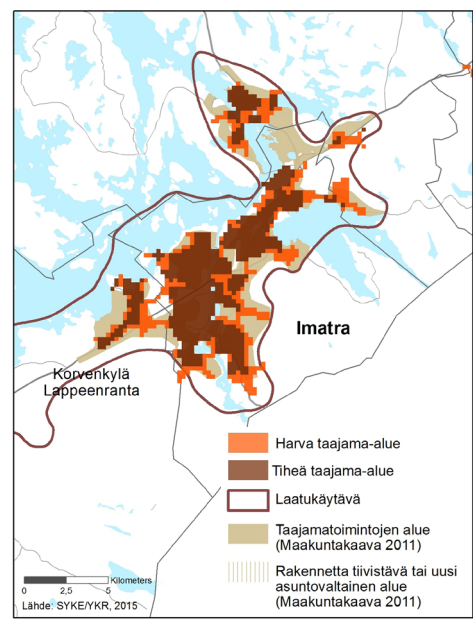
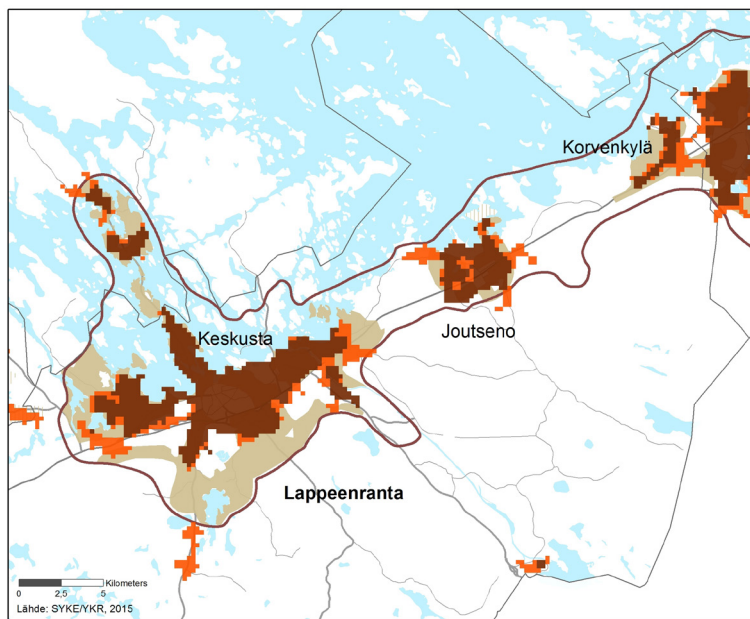
alueeseen. Imatralla Mansikkalan ja Imatrankosken nykyisten keskustojen osalta tavoitellaan niiden kuroutumista yhteen.

Lemillä, Luumäen Taavetissa ja Savitaipaleella sekä Rautjärvellä ja Parikkalassa keskustaajamat on merkitty kuntakeskus-/aluekeskusmerkinnöillä. Pääasiassa vanhat kuntakeskukset sekä Vainikkala (Lpr), Asemanseutu (Rautjärvi), Jurvala (Luumäki) ja Kuukanniemi (Lemi) on merkitty taajamasymbolein.

Maaseudun kyläkeskukset on osoitettu omalla merkinnällään. Ne on osoitettu sillä perusteella, onko niillä olemassa olevia palveluja ja onko kylillä mahdollisuus kehittyä. Kylien teemoittamisella on pyritty edistämään kunkin kylän ominaispiirteitä ja kehittämään elinkeinoja sekä säilyttämään kylien erityisarvoja.

Monipuolisia asumisen muotoja ja viihtyisää asuinymäristöä tavoitellaan sekä taajamien että maaseudun kylien alueilla tukeutuen olemassa oleviin liikenneinfraan ja teknisen huollon verkostoihin.

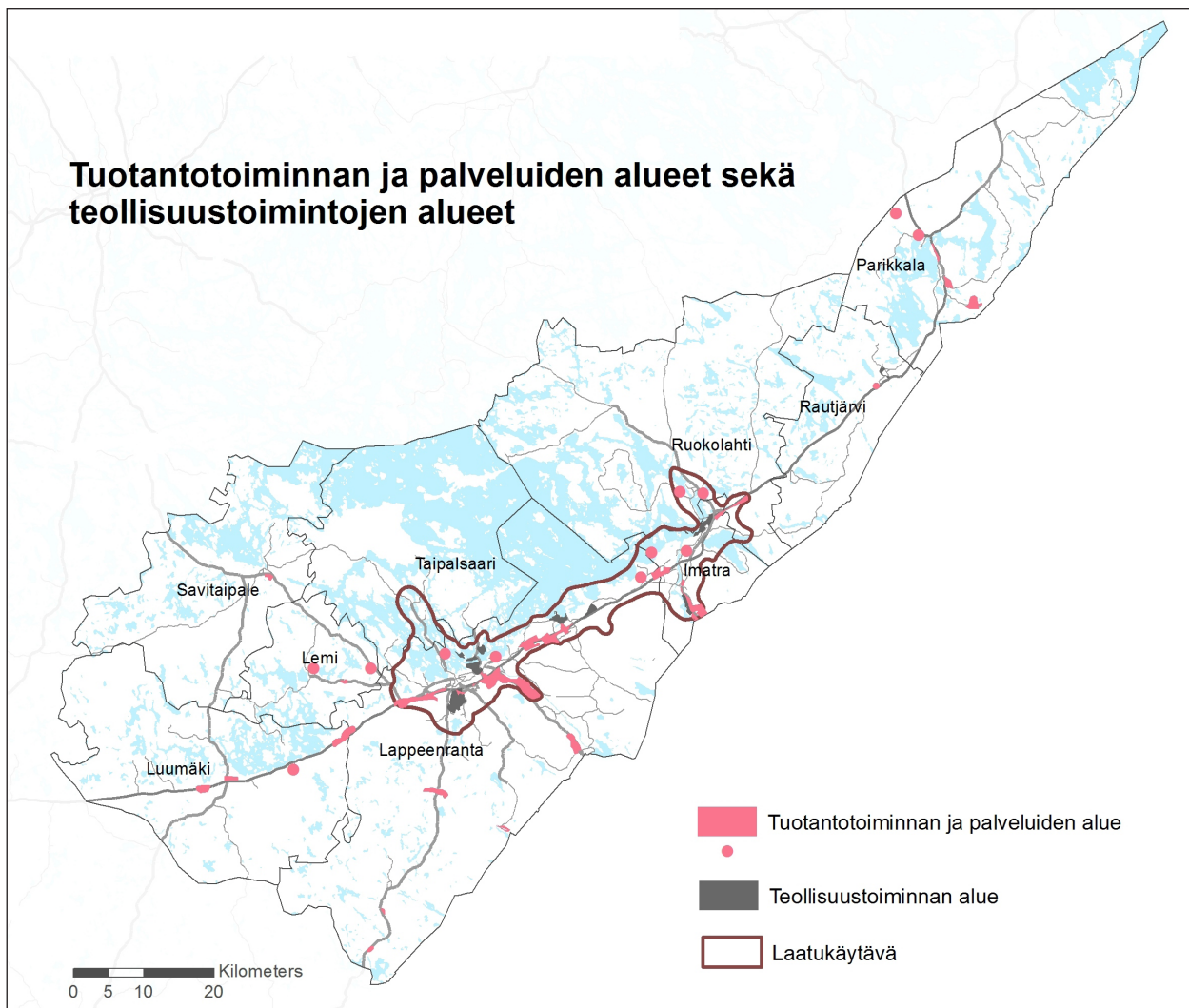
Rajapalveluiden kehittämisen kohdealue -merkinnällä osoitetaan alueet, joihin kohdistuu vähintään maakunnallisia valtakunnan rajalla tapahtuvien toimintojen kehittämistarpeita. Merkinnän tavoitteena on osoittaa rajanylityspaikkojen rajapalveluiden ja liikennejärjestelyiden kehittäminen molemmin puolin rajaa käsittävänä kokonaisuutena. Jo olemassa olevien kolmen kansainvälisen rajanylityspaikan lisäksi, Parikkalan rajanylityspaikan kehittäminen kansainväliseksi rajanylityspaikaksi on aloitettu.

Kuvissa on esitetty harvan ja tiheen taajaman (2014) sijoittuminen maakuntakaavan taajamatoimintojen alueisiin nähden Lappeenrannan ja Imatran seudulla. Tiheä taajama-alue vastaa aluetehokkuudeltaan yleisesti jo rakennettua asemakaavoitettua taajama-aluetta ja harva taajama-alue pääosin asemakaavoittamatonta alhaisen tehokkuuden taajama-aluetta. Harva taajama-alue voi olla keskeneräistä asemakaava-aluetta, asemakaavan lähialuetta, tiheämpää tienvarsi-asutusta tai tiheään taajamaan kytkeytyvää, luonteeltaan kylämaista asutusta. Kuten kuvista voidaan todeta, ovat maakuntakaavan taajamatoimintojen alueet laajempia mitä tiheän- tai harvan taajama-alueen rajat. Vaikkakin

maakuntakaavalla varaudutaan tulevaisuuden aluetarpeisiin ja aluevaraukset ovat laajojakin, olisi yksityiskohdaisemmassa suunnittelussa hyvä kiinnittää huomiota harvojen taajama-alueiden tiivistysmahdollisuuksiin sekä kaavoitukseen. Harvan taajaman alueet sijaitsivat pääosin tiheän taajaman laidalla, hyvien kulkuyhteyksien ja joukkoliikenteen varrella. Osa näistä harvan taajaman alueista on vielä asemakaavoittamatonta aluetta. (OIVA, Ympäristöhallinnon paikkatietopalvelu.)

/ 3. Elinkeinot, kauppa ja palvelut

TP-alueet

Imatra, Mansikkala–Korvenkanta -alueelle (TP-1) on sijoittunut pakkausalan yritys Tetra pack, joka työllistää noin viisikymmentä henkilöä. ABC -liikenneasema valmistui alueelle huhtikuussa 2014. Suomen Kerta -talo on siirtynyt uusia yrityksiä muun muassa Imatran kaupungin varikko vuonna 2012. Rajapatsaan TP-1 -alueella olevalle energiahuollon alueelle (en) on rakenteilla biovoimalaitos, joka valmistuu vuonna 2016. Immolassa olevalle yhdyskuntateknisen huollon alueelle (et) on rakenteilla biovoimalaitos, joka valmistuu vuoden 2016 aikana.

Lappeenrannassa Selkäharjun TP-1 alueelle on siirtynyt Kaskein Marja ky Luumäeltä sekä kuljetusalan yrityksen, Lappeenrannan Kuljetus Oy:n, terminaali. Joutsenon-

kankaan TP-1 -alueella oleva metallialanyritys Metehe on laajentanut toimintaansa. Lappeenrannan lentokentän ja valtatie 6 läheiselle TP-1 -alueelle on tullut uusia yrityksiä niin, että alueen tontit alkavat olla jo täyttyä.

Lemin kuntakeskustaan (c) on valmistunut suuri tehostetun palveluasumisen yksikkö. Säkemänkankaan TP-1 -alueelle on saatu ympäristölupa puhtaiden maiden vastaanottoon ja toiminta on käynnistynyt. Iitiän teollisuuspuiston kaavoitus ja rakentaminen etenee.

Luumäen puukylään (TP-1) on sijoittunut Deletec puupellettitehdas, puuelementtitehdas, Retuliini ky ja koneentoimittaja John Deeren asiakaspalvelukeskus. Puutavaratuotetukku- ja kauppa East Connection Oy käynnistää sahapuutavaran viennin Luumäen Puukylästä

Taavetin risteys, 2012

Intiaan. Yhtiö tulee työllistämään muutaman henkilön Taavetissa, ja ensimmäiset työt teollisuuskiinteistössä ovat käynnistyneet syksyllä 2015.

Parikkalassa Kolmikannan tien varren TP-1 -alueelle on sijoittumassa kuljetusalan yrityksen terminaali, Kuljetus Sääminki Oy. Valtatien 14 varrella olevalle tp-1 -alueelle on rakenteilla logistiikka/teollisuushalli, joka valmistuu keväällä 2016.

Savitaipaleen Petynkankaan tuotantotoiminnan ja palveluiden alueella (TP-1) oleva Mäkelän takomo on laajentanut toimintaansa. Kuntakeskuksen alueelle on tullut uusia yrityksiä.

Voimassa olevassa Etelä-Karjalan maakuntakaavassa (2011) on tuotantotoiminnan ja palveluiden alueita (TP-1) melko kattavasti, mutta uusille alueille on kuitenkin ilmennyt tarvetta ja tämä on huomioitu 1. vaihemaakuntakaavaa laadittaessa.

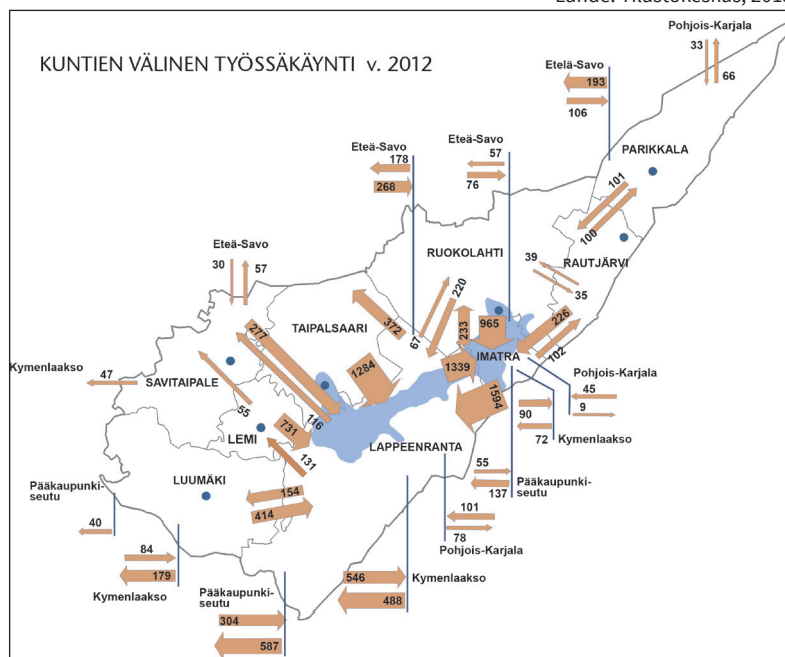
Työpaikkojen kehittyminen

Työpaikkojen kokonaismäärä on kasvanut vuodesta 2000 vuoteen 2012 1,3 prosenttia. Työpaikkojen määrän kasvu on ollut suurin ulommalla kaupunkialueella Lappeenrannassa (+14,7 prosenttia). Työpaikat ovat lisääntyneet myös Lappeenrannan keskustan alueella (+11,7 prosenttia) sekä Imatran kaupungin kehysalueella (+3,1 prosenttia). Muualla maakunnassa työpaikat ovat vähentyneet. Pienin vähennys on ydinmaaseudulla Savitaipale–Lemi–Luumäki (-3,1 prosenttia) ja suurin harvaan asutulla maaseudulla (-33,9 prosenttia). Kaikis-

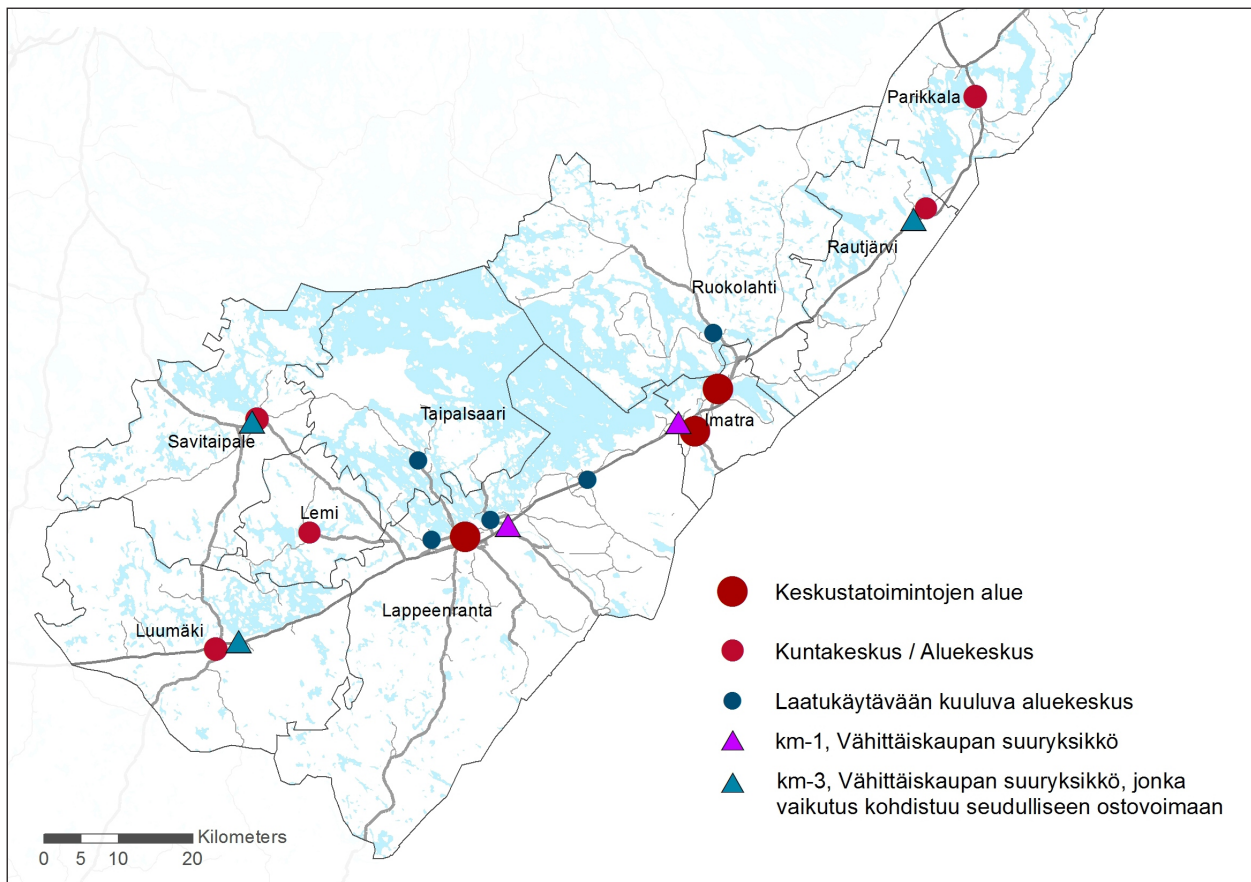
ta työpaikoista 81,6 prosenttia sijaitsi laatukäytävällä vuonna 2000 ja vastaavasti 83,9 prosenttia vuonna 2012. Työpaikkojen määrä on siis lisääntynyt maakuntakaavan laatukäytävän alueella.

Voimakkainta työssäkäyntiliikenne on Lappeenrannan ja Imatran välillä sekä Taipalsaarelta Lappeenrantaan ja Ruokolahdelta Imatralle. Lisäksi huomattavaa on myös maakuntaan ja maakunnasta pääkaupunkiseudulle suuntautuvan työssäkäynnin osuus. Myös Etelä-Karjalan ja Kymenlaakson välillä tapahtuu merkittävää työssä käyntiä. Verrattuna vuosiin 2008 ja 2010 ei suurta muutosta työssäkäyntimäärissä eri kuntien välillä ole tapahtunut. Tilastoaineistot päivittyvät hitaasti ja näin ollen työssäkäyntiaineisto on vuodelta 2012.

Lähde: Tilastokeskus, 2015

Kaupan palveluiden kehittyminen

Imatralla, Teppanalassa, valmistui vähittäiskaupan suuryksiköt (DisasFish, Scandinavian Market ja Laplandia Market) vuoden 2014 aikana. Kuutostien varteen, Sotkulammen liittymän risteysalueelle, on valmistunut lokakuussa 2015 uusi K-raudan myymälä, jota ei ole merkitty kokonaismaakuntakaavaan. Lisäksi Mansikkalaan avattiin uusi Prisma syksyllä 2015.

Korvenkannan asemakaava on tullut voimaan vuoden 2015 alussa. Kaava mahdollistaa Korvenkannan valtatie 6 pohjoispuolella sijaitsevan kaupan alueen kokonaisvaltaisen kehittämisen. Voimassa olevassa (2011) maakuntakaavassa Korvenkannan alueella on vähittäiskaupan suuryksikkö merkintä.

Imatran keskusta-alueelle on toteutunut uusi Prisma ja uutta teatteritaloa rakennetaan parhaillaan.

Lappeenrannassa, Mustolassa valmistui vähittäiskaupan suuryksiköt Lidl ja Raminmarket vuonna 2014. DisasFish oli valmistunut jo muutaman vuotta aiemmin. Maakuntakaavan km-1 alueen kehittyminen etenee Nuijamaantien risteyksessä. Alueelle on mahdollisesti tulossa Ikea ja kauppakeskus Ikano. Tontilla on jo tehty mittavia maanrakennustöitä. Lappeenrannan Myllymäen taajamatoimintojen alueelle on maakuntakaavan vahvistumisen jälkeen rakentunut kauppakeskus Family Center, uusi Gigantti sekä kauppakeskus Grande Orchidée ja alueen täydentyminen jatkuu edelleen. Lisäksi alueelle on rakentunut tukkukauppaa ja rakennustarvikekauppaa.

Lappeenrannan keskusta-alueella on toteutunut useita asuin- ja liikeyrakennuksia, esimerkiksi kauppakeskus Iso-Kristina ja Osuuspankin talo.

Lemin Kuukanniemen (2012) ja **Taipalsaaren** Saimaanhajun (2013) palvelutarjonta on täydentynyt päivittäistavarakaupalla. Myös **Savitaipaleen** kuntakeskukseen on avattu uusi päivittäistavarakauppa maakuntakaavan vahvistumisen jälkeen.

Lappeenrannan Myllymäen kaupan palveluiden alue

Sale, Kuukanniemi, Lemi

Luumäen Somerharjun asemakaavoitus (2013) mahdollistaa kauppa- ja matkailupalvelujen sijoittumisen alueelle. Somerharjulle ei ole merkitty maakunnallisesti tai seudullisesti merkittäviä kaupan palveluita maakuntakaavassa.

Parikkalan Särkisalmelle valtatie kuuden ja kantatie 62 risteysalueelle valmistui ABC-liikennemyymälä toukokuussa 2009. Myymälä on maakuntakaavan seutukeskuksen kehittämisvyöhykkeellä. Parikkalan Kolmikannan kaavaluonnos on valmistunut vuoden 2014 alussa sekä Koirniemen yleiskaava sekä asemakaavaehdotus ovat valmistuneet vuoden 2014 lopulla. Parikkalan kunta on hyväksynyt keskustaajaman asemakaavan elokuussa 2015, jonne kaupallisia palveluja on tarkoitus lisätä. Parikkalan kuntakeskuksessa on toteutunut uusi päivittäistavarakauppa S-market.

Rautjärven Änkilässä maakuntakaavan km-3 -merkintä mahdollistaa seudullisen päivittäistavarakaupan ja erikoiskaupan sijoittamisen olemassa olevien palveluiden yhteyteen. Alueelle on laadittu asemakaava ja kehittämissuunnitelma kaupan kehittämiseksi.

/ 4. Matkailu ja virkistys

Kuva Rauhan alueesta

Maakuntakaavan mukaisten matkailu- ja virkistysalueiden kehittyminen

Lappeenrannassa Matkailun ja virkistysen kehittämisen kohdealueelle, mv (Saimaan Triangeli) valmistui Rauhan kylpylähotelli vuonna 2011. Alueelle on lisäksi rakentunut kauppakeskus Capri Angry Birds-puistoinen, jääareena ja 18-reikäinen golfkenttä sekä lukuisia loma-asuntoja. Alueelle on kehittynyt monipuolisia matkailu- ja vapaa-ajan palveluita. Alueen kuntakaavoitus on ollut aktiivista.

Imatran Ukonniemen alue on kehittynyt monipuoliseksi matkailun, urheilun ja vapaa-ajan alueeksi. Ukonniemen alueella sijaitsee muun muassa Imatran kylpylä, monipuolisia urheilupalveluiden alueita kuten urheilu-kenttä, jäähalli, jalkapallohalli, uusi pesäpallostadion, rullahiihtorata ja SM-tasoinen hiihtorata sekä monipuolista majoitustoimintaa. Maakuntakaavassa alue on merkitty matkailun ja virkistyskehtämisen kohdealueeksi (Saimaa Triangeli), osaksi Vuoksen rantojen kehittämisen kohdealueetta, matkailupalveluiden alueeksi sekä virkistys- ja ulkoilualueeksi.

Saimaan geomatkailun kehittäminen on alkanut. Saimaan aluetta on tarkoitus kehittää kansainvälisenä luontomatkailualueena ja tarkoituksena on hakea liittymistä kansainväliseen Geopark -verkostoon. Geopark-toimintamalli mahdollistaa Saimaan luontomatkailun kehittämiselle pysyvät puitteet ja kokoaa alueen toimijat yhteisen luontomatkailun kehittämismallin sisälle. Myös maakunnan liitto on mukana hankkeessa. Maakuntakaavassa on Saimaalla useita merkintöjä, joista kehittämisen kannalta keskeisenä voidaan pitää Suur-Saimaan kehittämisen kohdealue -merkintää. Merkinnällä osoitetaan keskeisen Suur-Saimaan kehittämisen vyöhyke, jolla on myös ylimaakunnallisia kehittämistarpeita. Saimaan alueelle on maakuntakaavassa merkitty myös luonnonmonimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeä alue sekä virkistys- ja matkailukohteita/-alueita.

Etelä-Karjalan virkistysalueäätiön Reha -hankkeen varoin on korjattu ja rakennettu uutta Saimaan saari-kohteissa (**Lappeenrannan** Pullikainen ja Satamosaari sekä **Taipalsaaren** Ruuhonsaari, Ilkonsaari). Pullikainen on merkitty maakuntakaavaan luontomatkailun kehittämisen kohdealueena sekä maa- ja metsätalous-

valtaisena alueena, jolla on ulkoilun ohjaamistarvetta ja lisäksi se on Suur-Saimaan kehittämisen kohdealueetta. Satamosaari on maakuntakaavassa luontomatkailun kehittämisen kohdealueetta ja Suur-Saimaan kehittämisen kohdealueetta. Ruuhonsaaret on maakuntakaavassa merkitty luontomatkailun- ja virkistyskehtämisen kohdealueeksi ja on osana rantojensuojeluohjelman kohdetta. **Lemillä** Monnonlahdessa, veneväylä varrella, on uusi virkistysalueäätiön retkikohde, joka palvelee veneilijöitä. Monnonlahteen ei ole maakuntakaavassa osoitettu merkintöjä. Maakuntakaavaan merkitty Lemm Mielakansaaren venesataman palveluita on kehitetty.

Ilkonsaaren ja Myhkiönsaaren osalta Suur-Saimaan osayleiskaava on saanut lainvoiman elokuussa 2014 ja mahdollistaa Ilkonsaaren luontomatkailun kehittämisen (kappelit, skiitat). Ilkonsaari ja Myhkiönsaari on merkitty maakuntakaavassa luontomatkailun kehittämisen kohdealueeksi ja Suur-Saimaan kehittämisen kohdealueeksi.

Lappeenrannan Myllysaaren alue on uudistettu perhepuistoksi vuosina 2009–2012 kaupungin strategian mukaisesti. Myllysaaren perhepuisto on lapsiystävällinen, matkailua tukeva, viihtyisä ja turvallinen sekä kaupunkilaisten vapaassa käytössä oleva liikunnallinen puisto. Lappeenrannan kaupunki myönsi Huhtiniemen hotelli-hankkeelle joulukuussa 2014 lisäaikaa vuoden 2016 loppuun. Huhtiniemen alueelle on laadittu asemakaava. Myllysaaren alue on merkitty maakuntakaavaan matkailun- ja virkistyskehtämisen kohdealueeksi ja matkailupalveluiden alueeksi. Huhtiniemen alue on merkitty maakuntakaavaan matkailupalveluiden alueena.

Rautjärvellä Matkailun ja virkistyskäytön mahdollisuuksia Hiitolanjoella on parannettu ja kehitetään edelleen. Etelä-Karjalan liiton ja Kaakkois-Suomen

Kuvia Myllysaaren perhepuistosta

Rautjärvi, Änkilänmäki

ELY-keskuksen yhteisrahoitettu Etelä-Karjalan rajajoki-projekti on mahdollistanut rajajokien tutkimustyötä. Rajajokien mittavaa kunnostus- ja tutkimustyötä Kaakkois-Suomessa on toteutettu viime vuodet EU-projektin turvin. Maakuntakaavassa Hiitolanjoen ympäristö on osoitettu matkailun- ja virkistyskehitteksen kohdealueeksi. Hiitolanjoen alue kuuluu vuonna 2012 hyväksyttyyn Rautjärven rantayleiskaavaan. Rautjärven kunta on asettanut elinkeinopoliittiseksi tavoitteekseen matkailun kehittämisen. Simpele-Änkilän yleiskaavan muutoksen käynnistämällä muun muassa Tiiliruukin kokonaisvaltainen suunnittelu antaa mahdollisuuden laadukkaaseen asumisen lisäksi kehittää myös matkailupalveluja. Tässä yhteydessä on tarkisteltu myös Konkalammen laskettelukeskuksen aluetta, joka on osoitettu maakuntakaavassa matkailun ja virkistyskehitteksen kohdealueeksi.

Ruokolahden FreeLandian lomakylän kehittäminen jatkuu uuden omistajan myötä. Alue on maakuntakaavassa urheilu- ja matkailupalveluiden aluetta. Rantalinnan alueen kaavamuutos mahdollistaa matkailupalveluiden kehittämisen alueella. Rantalinnan alue on maakuntakaavassa matkailun ja virkistyskehitteksen kohdealueella sekä valtakunnallisesti merkittävää kulttuurihistoriallista ympäristöä. Junnikkalan kaavamuutoksella mahdollistetaan alueen loma-asutuksen kehittäminen ja virkistysalueiden muodostaminen. Maakuntakaavassa ei ole osoitettu merkintöjä alueelle.

Savitaipaleen kuntakeskukseen on valmistunut tekoonurmialue, tennishalli sekä fresbeerata.

Parikkalan matkailupalveluissa on tapahtunut kehittymistä. Maakuntakaavaan matkailun kehittämiskoh-

teeksi osoitettua Patsaspuistoa ja sen oheispalveluita on kehitetty. Parikkalan Patsaspuiston ylläpitämiseksi perustettiin hoitokunta syksyllä 2011. Parin kilometrin päässä puistosta toimii myös maalaispuoti ja kahvila, joka on piristänyt alueen matkailupalvelutarjontaa. Lisäksi seutukeskuksen kehittämisvyöhykkeellä ja keskustan alueella sijaitsevaa Parikkalan rantapuistoa sekä torialuetta on uudistettu ja palvelutarjontaa lisätty. Pappiniemen alueen kehittäminen on aloitettu. Alue on maakuntakaavan matkailun ja virkistyskehitteksen kohdealueella.

Strategiatyöllä edistetään matkailua

Etelä-Karjalan matkailustrategian päivitystyö alkoi keväällä 2015 ja uusi matkailustrategia valmistui syksyllä 2015. Strategiaassa halutaan kirkastaa Etelä-Karjalan matkailuelinkeinon tavoitteita sekä etsiä matkailuyritysten toivomia toimenpiteitä. Strategian aloitusseminaari järjestettiin huhtikuussa 2015. Lisäksi Etelä-Karjalan liitto on mukana Saimaan matkailun saavutettavuusselvityksessä yhdessä Etelä-Savon, Pohjois-Savon ja Pohjois-Karjalan liittojen kanssa. Työn tavoitteena on selvittää Saimaan matkailualueiden saavutettavuutta ja logistiikkaa.

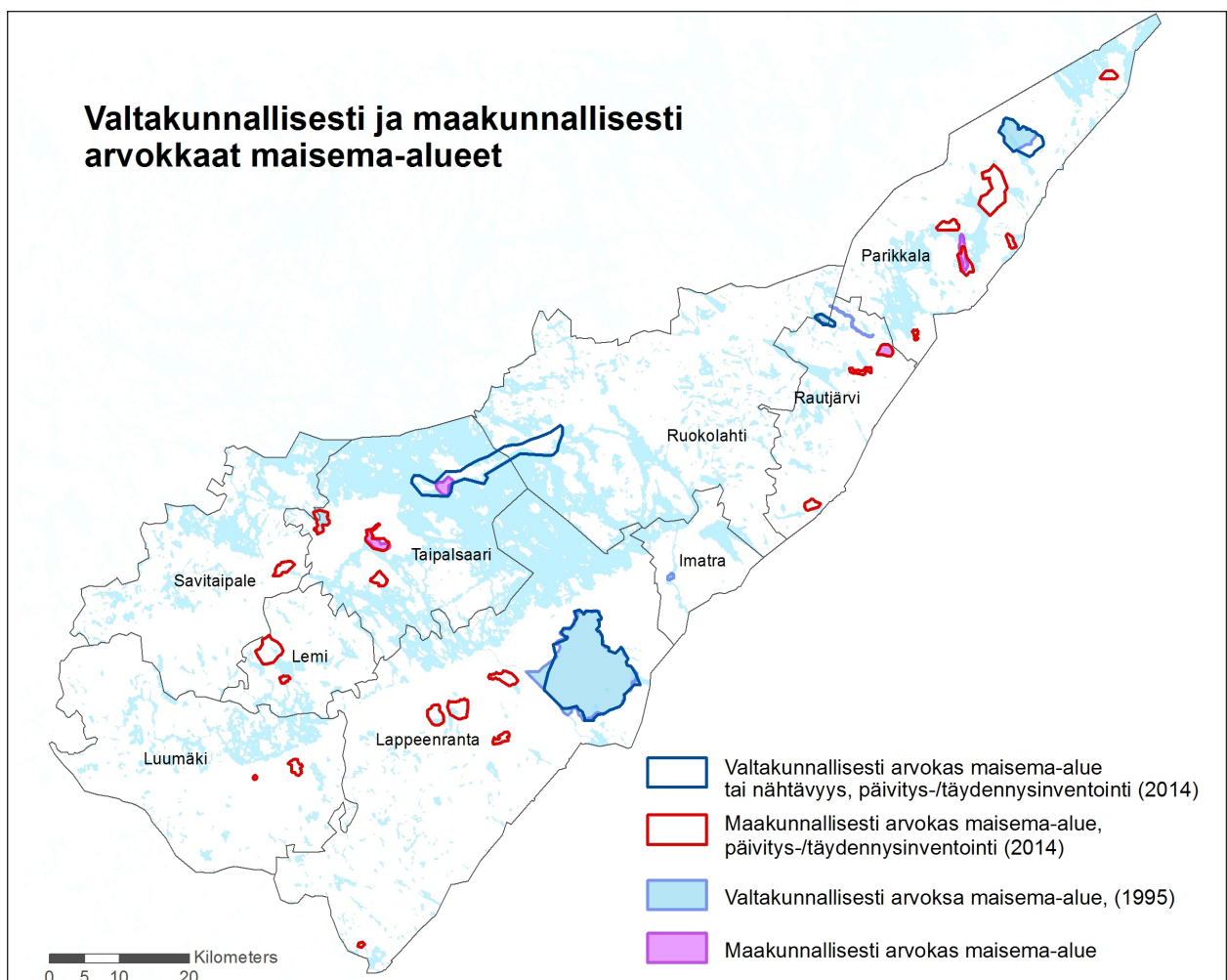
Etelä-Karjalan maakuntakaavassa (2011) matkailulla on ollut suuri rooli erityisesti Lappeenrannan ja Imatran kaupunkien alueella. Varaukset ovat olleet riittäviä voimakkaasta matkailupalveluiden kasvusta huolimatta ja aluevaraukset riittävät myös tulevaisuudessa. Pienemmissä kunnissa taas matkailupalveluita oli osoitettu kokonaiskaavassa hieman vähemmän, mutta palveluiden kehittymisen myötä merkintöjen päivitystarpeet on huomioitu vaihekaavatyössä.

/ 5. Kulttuuriympäristö ja -maisema

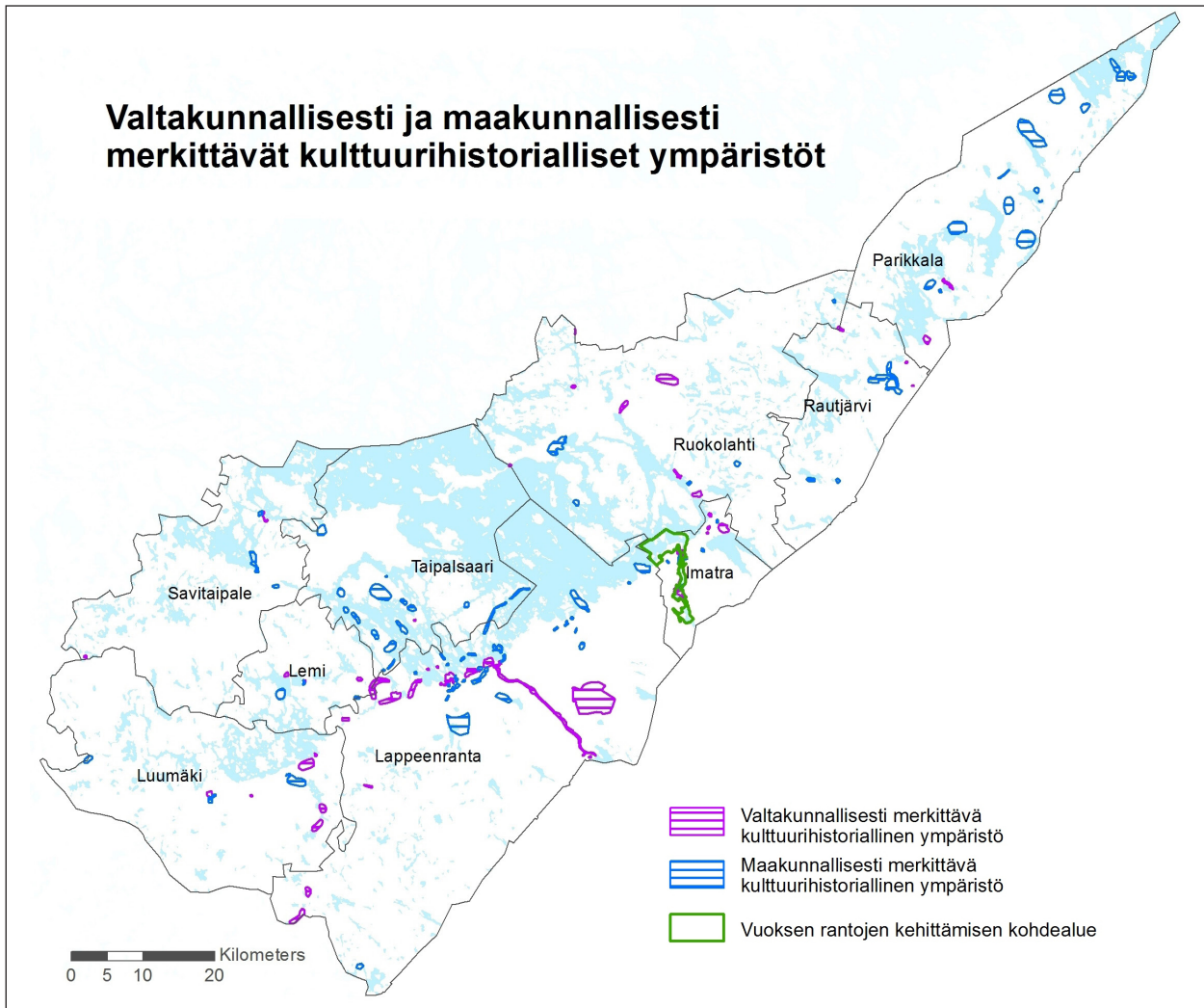

Lappeenranta, Konnunsuo

Valtakunnallisesti arvokkaiden maisema-alueiden inventointi on osa ympäristöministeriön koko maan kattavaa päivitys- ja täydennysinventointihanketta, jossa toteutetaan maisemainventoinnit maakunnittain vuosina 2010–2014. Hankkeen tulosten perusteella valtioneuvosto tulee antamaan päätöksen, jolla korvataan aiempi vuonna 1995 annettu periaatepäätös valtakunnallisesti arvokkaista maisemista. Valtakunnallisesti arvokkaiden maisema-alueiden inventoinnin tulokset voidaan huomioida seuraavassa vaihemaakuntakaavassa.

Valtakunnallisesti ja maakunnallisesti merkittävät kulttuurihistorialliset ympäristöt

Muinaismuistokohteita on inventoitu Etelä-Karjalan alueelle vuoden 2009 jälkeen 259 uutta kohdetta.

Imatralla Vuoksi-Kruunupuisto -hankkeella on parannettu Vuoksen luonto- ja kulttuurimatkailun toimintaedellytyksiä sekä kehitetty luonnon- ja kulttuuriympäristöjen kestävä kehityksen periaatteiden mukaisesti vuosina 2011–2014. Kaupunkipuro valmistui Imatralla maakuntakaavaan merkitylle Vuoksen rantojen kehittämisvyöhykkeelle vuonna 2014.

Lappeenrannan vanha juna-asema paloi tammikuussa 2013. Asema oli maakuntakaavassa osoitettu maakunnallisesti arvokkaaksi kulttuuriympäristöksi.

Parikkalan Koitsanlahden hovin rakennukset ja alueet ovat museoviraston hallinnassa. Koitsanlahden hovin omistaa Senaatti kiinteistöt, joka harkitsee hovin myymistä. Koitsanlahden hovin alue on maakuntakaavassa valtakunnallisesti merkittävä kulttuurihistoriallinen ympäristö.

Luumäen Kotkaniemessä sijaitseva P. E. Svinhufvudin kotimuseo toimii Museoviraston ylläpitämänä ja sen toiminnasta vastaa Kotkaniemisäätiö. Kotkaniemen omistaa Senaatti kiinteistöt. Opetus- ja kulttuuriministeriö lisäsi ensi vuoden talousarvioesitykseen valtuuden, jonka turvin Museovirasto voi jatkaa Svinhufvudin kotimuseo Kotkaniemen vuokraamista Senaatti kiinteistöiltä. Senaatti Kiinteistöt on luvannut peruskorjata museon. Kotkaniemen on tarkoitus olla yksi itsenäisen Suomen 100-vuotisjuhlien tapahtumapaikoista vuonna 2017. Huhtikuussa 2014 Etelä-Karjalan maakuntahallitus myönsi kunnostukseen runsaat 100 000 euroa. Maakuntakaavassa Kotkaniemi on merkitty valtakunnallisesti merkittäväksi kulttuurihistorialliseksi ympäristöksi.

/ 6. Luonnonympäristö ja luonnonvarat

6.1 Luonnonsuojelu ja arvokas ympäristö

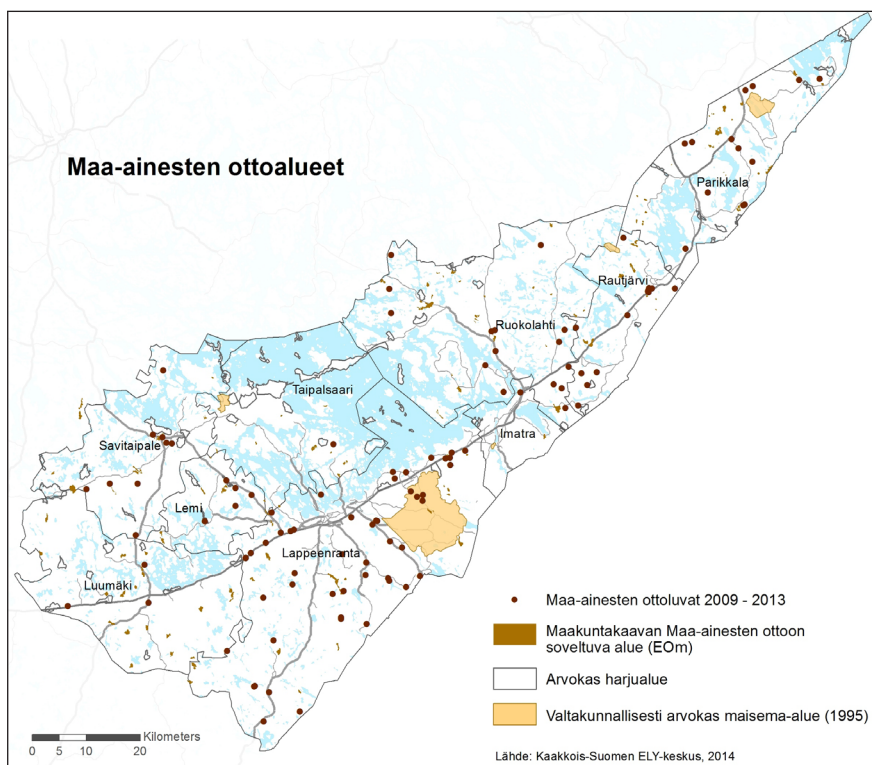
Yksityisiä luonnonsuojelualueita (sis. Metso-kohteita) oli maakunnassa kaavan valmisteluvaiheessa (2009) yhteensä 1973,3 ha ja vuoden 2015 alussa 2906,9 ha (lähde: Oiva -ympäristö- ja paikkatietoaineistot, 2015). Yksityisten luonnonsuojelualueiden pinta-ala on lisääntynyt 933,7 ha eli 32,1 prosenttia.

Valtion omistamien luonnonsuojelualueiden pinta-ala Etelä-Karjalassa on ollut 148 ha vuoden 2014 lopusta lähtien. Valtion omistuksessa on ollut kaavan vahvistamisvaiheessa yksi alue, Rautjärven Lautakankaan luonnonsuojelualue (21,3 ha). Valtion omistamien luon-

nonsuojelualueiden kokonaispinta-ala on kasvanut. Met-sähallituksen omistukseen on siirtynyt Suur-Saimaalla Liittokivenselällä sekä Myhkiönselällä sijaitsevia saaria muun muassa maakuntakaavaan merkityt SL-alueet Pien- ja Iso-Varissaari sekä Väärttsaaren itäpää.

Kokonaismaakuntakaavaan oli merkitty 38 SL-aluetta, jotka eivät tuolloin kuuluneet suojeluohjelmiin tai olleet muuten suojeltuja (yksityisten mailla ja valtion suojelalueet). Näistä alueista yksi on saatu Metso-ohjelman piiriin. Metso-kohteiden määrä on kuitenkin lisääntynyt maakunnassa.

6.2 Arvokkaat maankamara-alueet ja luonnonvarat

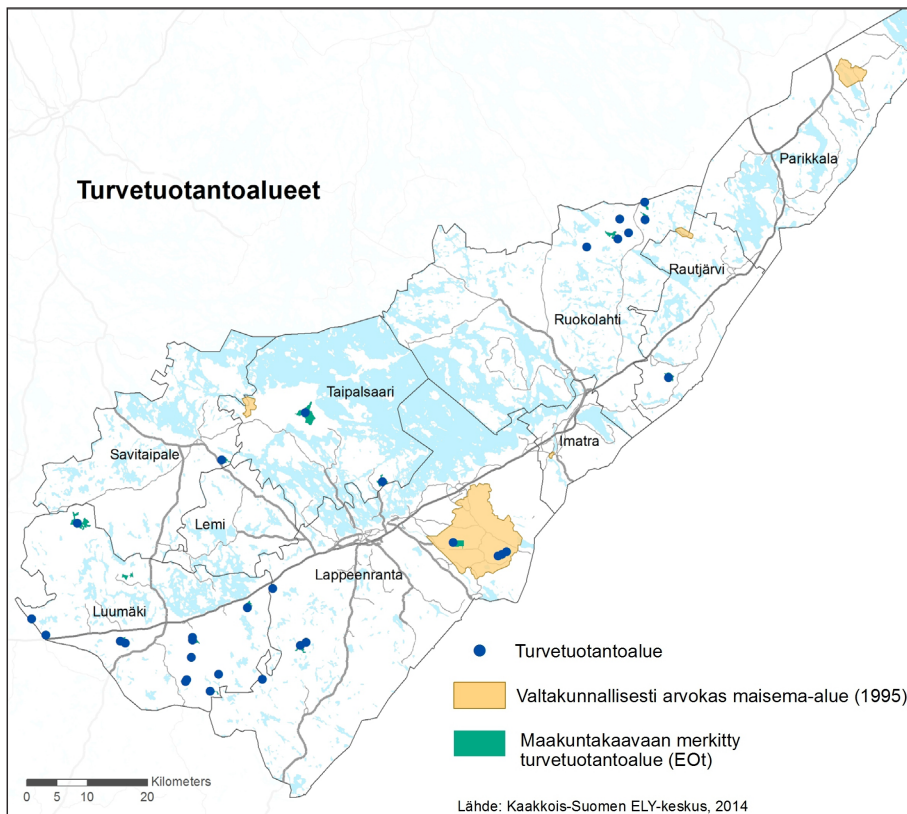

Maakuntakaavassa on esitetty arvokkaat harjua-alueet (72 kpl) sekä kallio- (30 kpl) ja moreeni-muodostumat (10 kpl). Vuonna 2011 valmistui selvitys valtakunnallisesti arvokkaista tuuli- ja rantakerrostumista, joita on Etelä-Karjalan alueella 8 kpl. Maakunnassa sijaitsevat valtakunnallisesti arvokkaat tuuli- ja rantakerrostumat tulisi huomioida seuraavassa vaihemaakuntakaavassa.

Maa-aineslain mukaiset ottolupatiedot ja ilmoitusmenettelyjä koskevat tiedot on kerätty Etelä-Pohjanmaan ELY -keskuksen ylläpitämään NOTTO -tietokantaan. Tietokannasta saatujen tietojen mukaan on vuoden 2008

jälkeen Etelä-Karjalaan myönnetty maa-ainesten ottolupia 110 kpl. Luvista 10 kpl kohdistuu maakuntakaavan maa-ainesten ottoon soveltuville alueille (EOM) tai niiden läheisyyteen (alle 500 m).

Konnunsuo-Joutsenon kirkonkylän valtakunnallisesti arvokkaan maisema-alueen alueelle on myönnetty kolme maa-ainesten ottolupaa. Alueella on myös neljä turvetuotantoaluetta. Kaksi maa-ainesten ottolupaa on myönnetty maakuntakaavaan merkityille arvokkaille harjua-alueille, toinen maakunnallisesti ja toinen paikallisesti arvokkaalle harjua-alueelle. Viranomaisten tulisikin jatkossa kiinnittää enemmän huomioita lupien ohjeistukseen ja luvan myöntämisen perusteisiin sekä annettaviin lausuntoihin.

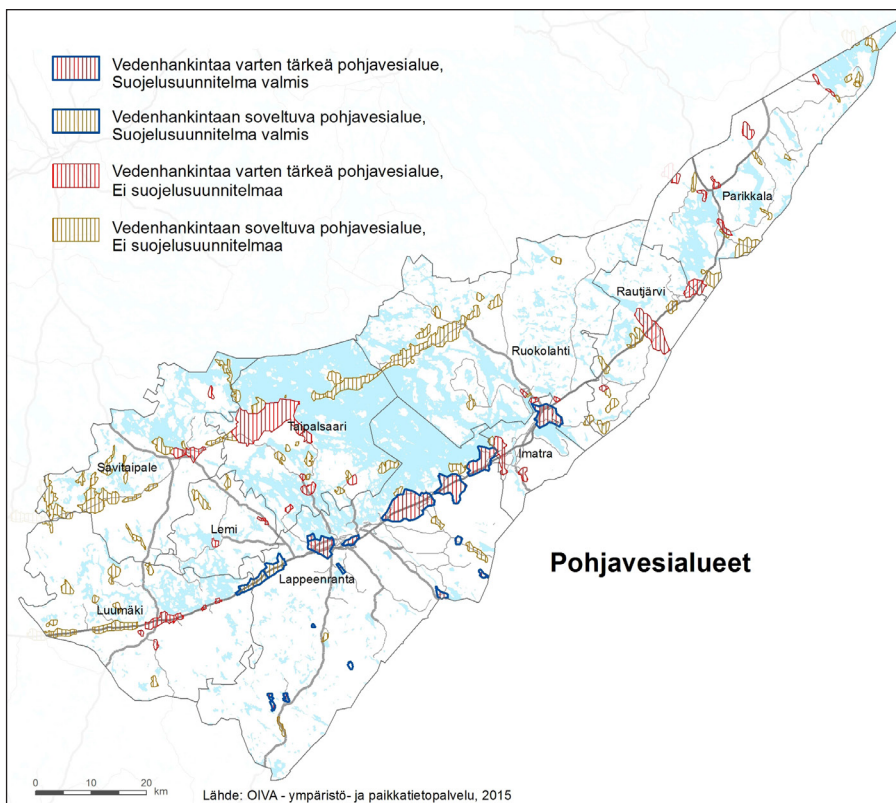

Kaakkois-Suomen ELY -keskukselta saatujen turvetuotantotietojen mukaan Etelä-Karjalaan on myönnetty vuoden 2008 jälkeen 31 kpl turpeenottolupaa, joista 19 eli 61,3 prosenttia sijaitsee maakuntakaavaan merkityillä turvetuotantoalueilla (EOT).

Soidensuojelutyöryhmän selvityksen mukaan Etelä-Karjalassa sijaitsee 48 valtakunnallisesti arvokasta suota. Suot sijaitsevat yksityismailla ja ovat kooltaan hehtaaria alle sataan hehtaariin. Suurin arvokas suo on 320 hehtaarin Haisevasuo-Tupasaari Luumäellä, toiseksi suurin Ruokolahden suurisuo-Viidanpäänsuot

(241 ha) ja kolmanneksi suurin Parikkalassa sijaitseva Kallioniemensuo-Kurvansuo (191 ha). Mahdolliset muutokset suoalueissa ja niiden luokitteluissa tulisi selvittää tarkemmin seuraavaa vaihemaakuntakaavaa varten.

Maakuntakaavan pohjavesialueiden luokitukset ovat pysyneet ennallaan. Etelä-Karjalassa on I ja II luokan pohjavesialueita 299 kappaletta. Pohjaveden hankintaa varten tärkeitä pohjavesialueita on yhteensä 109 kappaletta, joista suojelusuunnitelma on laadittu 33 alueelle. Pohjaveden hankintaan soveltuvia alueita on yhteensä 190 kappaletta ja niistä neljälle on laadittu suojelusuunnitelma.

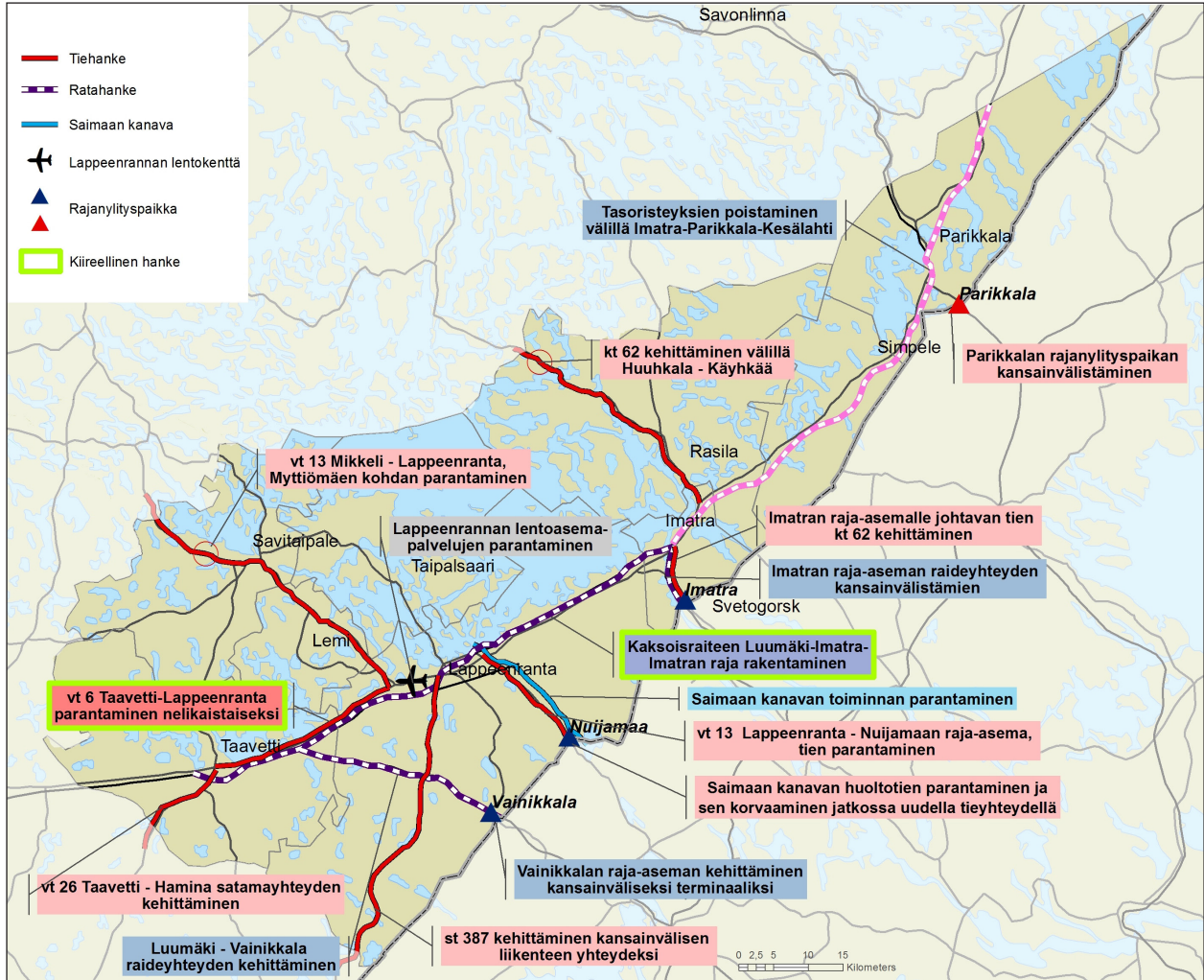

Pohjavesien suojelusuunnitelmassa selvitetään alueen hydrogeologiset ominaisuudet, kartoitetaan riskikohteet sekä laaditaan toimenpidesuosituksia alueella jo oleville sekä sinne mahdollisesti tuleville riskikohteille.

On keskusteltu Luumäen Rantsilanmäellä olevan pohjavesialueen muuttamisesta I-luokasta II-luokkaan. Uudenlaisella tekniikalla on kuitenkin mahdollista toteuttaa valtatie kuuden parannustyöt ilman pohjavesisuojausta vaikka kyse onkin I-luokan pohjavesialueesta.

/ 7. Liikennejärjestelmä

7.1 Liikenneverkko

Kaakkois-Suomen liikennestrategia ja Etelä-Karjalan liikennejärjestelmäsuunnitelman päivitys valmistuivat 2014. Näillä suunnitelmilla pyritään edistämään liikennejärjestelmän toimivuutta. Kaakkois-Suomen ELY-keskuksen tärkeimmän kehittämiskohteen, valtatie 6 Taavetti–Lappeenranta välillä, parantamistyöt aloitetaan syksyllä 2015. Kaakkois-Suomen liikennestrategiassa on esitetty priorisoituna palvelutasotarpeiden ja tavoitteiden perusteella seuraavat yhteysvälit:

1. Luumäki–Imatrankoski rataosuus
2. Kotka–Kouvola -liikennekäytävä (vt 15 ja rata) ja vt 12 Lahti–Kouvola
3. Valtatie 6 Kouvolan kohta
4. Raja-asemat ja niille johtavat yhteydet.

Lisäksi pullonkaulakohteina strategiassa on esitetty Etelä-Karjalaan tasoristeysten poistoa välillä Imatra–maakunnan raja, tienparannus valtatie 13 Myttiömäen kohdalla ja kantatien 62 Huuhkala–Käyhkää tieosuuden parannus.

Tiehankkeista on valmistunut valtatie kuuden parannus nelikaistaiseksi välillä Imatra–Lappeenranta vuonna 2011 ja parantaminen välillä Taavetti–Lappeenranta on alkanut syksyllä 2015. Simola–Vainikkala tien perusparannus valmistui syksyllä 2014. Simola–Vainikkala tie on merkitty maakuntakaavaan uutena toteutettavana seututienä. Valtatie kuusi välillä Taavetti–Lappeenranta ja valtatie 13 Lappeenranta–Nuijamaa on merkitty maakuntakaavaan merkittävästi parannettavina teinä. Vt 13 Lappeenranta–Nuijamaa tien parannushanke käynnistyi vuonna 2013 ja jatkuu edelleen. Valtatie 13 toimenpidesuunnitelmaa laaditaan parhaillaan (syksy 2015) ja rekkakaista Soskuasta raja-asemalle valmistui vuonna 2013. Valtatien 13 Lappeenranta–Ristiina päällystys toteutettiin kesällä 2014. Valtatie 13 Lappeenrannasta Ristiinaan on merkitty maakuntakaavaan valtatie, jota tulisi kehittää merkittävänä elinkeinoelämän ja matkailun yhteytenä. Myös Parikkalan Kolmikannantielle laaditaan toimenpidesuunnitelmaa. Parikkalan Kolmikannantie on merkitty maakuntakaavaan yhdystienä, joka on tarkoitus muuttaa seututiekse rajanylityspaikan kansainvälistämisen myötä.

Liikenteen edunvalvonnassa on pidetty voimakkaasti esillä Luumäki–Imatra rataosuutta sekä valta- ja kantateiden pullonkauloja. Esimerkiksi Luumäki–Imatra kaksoisraiteen edistämiseksi on järjestetty useita tilaisuuksia ja tapaamisia. Rataosuuden uudelleen arviointi valmistui kesällä 2015. Luumäki–Imatra rata on merkitty maakuntakaavaan merkittävästi kehitettävänä pääratana.

Kuvassa perusparannettu Simola–Vainikkalatie, 2014

7.2 Rajaliikenne ja muut liikennehankkeet

Kaakkois-Suomi–Venäjä ENPI -ohjelman rahoitusta on kohdennettu 37,7 milj. euroa seuraaviin rajaliikenteen sujuvuutta parantaviin toimiin:

- Imatran rajanylityspaikan kehittäminen
- Nuijamaan rajanylityspaikan kehittäminen
- Vainikkala–Simola tien parantaminen
- Ihala–Raivio -tie (Venäjä)
- Imatra–Svetogorsk -rajanylityspaikan tiet
- Svetogorskin rajanylityspaikan kehittäminen.

Finavia, Lappeenrannan kaupunki, Etelä-Karjalan liitto ja liikenne- ja viestintäministeriö allekirjoittivat Lappeenrannan lentokentän omistuksen siirrosta aiesopimuksen lokakuussa 2014. Lentokentän alueellistamisen ehdoista päästiin sopuun marraskuussa 2015. Lentokentän alueellistaminen vaatii vielä Lappeenrannan kaupunginvaltuuston, Etelä-Karjalan maakuntahallituksen sekä Finavian yhtiökokouksen hyväksynnät. Tavoitteena on, että liiketoiminta luovutetaan uudelle yhtiölle 1. tammikuuta 2016. Lentokentän alueellistamisella. Neuvottelut siirrosta ovat edelleen käynnissä. Tavoitteena on, että lentokentän alueellistamisella pystytään joustavampaan kenttähinnoitteluun ja hankkimaan Lappeenrantaan kansainvälisiä lentoyhteyksiä Saimaan alueen kasvavan matkailun tarpeisiin. Maakuntakaavassa Lappeenrannan lentokenttäalue on osoitettu lentoliikenteen alueena ja se on osoitettu kansainväliseen toimintaan.

Kutilan kanavan taloudellisten vaikutusten arvioinnin päivitys aloitettiin syksyllä 2015 ja se valmistui marraskuun 2015 lopussa. Kutilan kanavaan on laadittu useita selvityksiä ja Kutilan kanavahanke on ollut vireillä yli 100 vuotta. Viimeksi kanavan rakentamista Taipalsaaren Kutilaan selvitettiin 2000-luvun alkupuoliskolla. Kanava on merkitty maakuntakaavaan uusi/kehitettävä laivaväylä-merkinnällä.

Etelä-Karjalan kokonaismaakuntakaavassa (2011) on huomioitu tulevaisuuden liikenneväylätarpeet hyvin ja edunvalvonta on ollut aktiivista.

/ 8. Tekninen huolto ja energia

8.1 Vedenottamot

Toimivia vedenottamoja on voimassa olevan maakuntakaavan pohjavesialueilla kolmekymmentä ja varalla olevia muutama ottamo. Maakuntakaavassa (2011) olevista vedenottamoista on lopetettu seitsemän, joka olisi hyvä huomioida seuraavissa suunnitelmissa. Vedenottamoista suurin osa sijoittuu tärkeille pohjavedenhankinta-alueille, joille on valmistunut suojelusuunnitelma. Loput ottamot sijaitsevat alueilla, jotka ovat tärkeitä pohjaveden ottoalueita, mutta joille ei ole tehty suojelusuunnitelmaa.

8.2 Jätevedet

Lappeenrannan kaupunginvaltuusto päätti 8.12.2014 kokouksessaan rakentaa uuden jätevedenpuhdistamon Hyväristönmäelle ja johtaa tehostetusti puhdistetut jätevedet Rakkolanjokeen. Lappeenrannan jäteveden puhdistamon sijoittumispaikkaa ei oltu ratkaistu vielä maakuntakaavaa laadittaessa, joten maakuntakaavaan osoitettiin kolme vaihtoehtoa: purkuvesistö Rakkolanjokeen, Saimaaseen tai Vuokseen. Maakuntakaavassa Hyväristönmäki sijaitsee laatukäytävän alueella ja taajamatoimintojen alueella. Lappeenrannan jätevesiratkaisun tulokset tulisi huomioida seuraavassa vaihe-maakuntakaavassa. Alueen yleiskaavoitus on parhaillaan käynnissä.

8.3 Energia

Imatran Virasojan biolämpökeskuksen rakentaminen käynnistyi maanrakennustöillä vuonna 2014. Se valmistuu tuotantoon vuoden 2016 alussa. Kokonaismaakuntakaavassa biolämpökeskuksen alue on merkitty taajamatoimintojen alueelle. Lisäksi Imatralla rakentuu kaksi biovoimalaitosta. Rajapatsaalle, maakuntakaavan TP-1-alueeksi ja energihuollon alueeksi merkitylle alueelle valmistuu biovoimalaitos vuonna 2016. Immolaan, maakuntakaavan yhdyskuntateknisenhuollon alueelle on rakenteilla biovoimalaitos, joka valmistuu vuoden 2016 aikana.

Lappeenrannassa metsäyhtiö UPM aloitti maailman ensimmäisen puupohjaista dieseliä valmistavan biolostamon rakentamisen kesällä 2012. Tuotantoon se valmistui vuoden 2015 alussa. Pohjolan Voiman, Lappeenrannan Energian ja UPM:n yhteishankkeena rakennetun Kaukaan Voima Oy:n biovoimalaitos valmistui vuonna 2010. Laitos toimittaa lämpöä UPM:n tehtaalte sekä Lappeenrannan Energialle. Maakuntakaavassa Kaukaan tehdasalue on merkitty teollisuus- ja varastoalueeksi, jolla on merkittäviä ympäristövaikutuksia sekä Seveso-kohteeksi. Tehdasalueesta osa on maakunnallisesti merkittävää kulttuurihistoriallista ympäristöä.

Maakuntakaavaan oli merkitty useita tuulivoimatuotantoon soveltuvia alueita, mutta ympäristöministeriö jätti ne vahvistamatta. Tuulivoiman alueita oli osoitettu ohjeellisena Lappeenrannan Muukonalueen, Hyötiönsaaren, Imatran/Ruokolahden Laurinniemen ja Ruokolahden Hauklapin alueille. Tuulivoimarakentamisen sen hetkisten reunaehtojen vallitessa maakuntakaavaan osoitettiin tuulivoimaan soveltuvia alueita, jotka perustuivat käynnissä oleviin hankkeisiin.

Maakuntakaavan TP-2 -alueelle Lappeenrannan Muukonkankaalle valmistui tuulivoimala (7 turbiinia) kesällä 2013 ja se pääsi täyteen tuotantoon seuraavana talvena. Alueelle kaavoitetaan parhaillaan paikkaa kahdelle lisäturbiinille. Kokonaiskaavassa oli merkitty alueelle tuulivoiman tuotantoon soveltuvat alueet, mutta ympäristöministeriö jätti alueet vahvistamatta.

Ruokolahden kunnanvaltuusto on hyväksynyt luoteisen alueen tuulivoimayleiskaavan vuonna 2012. Alue sijaitsee Ruokolahden kunnan luoteisosissa, Talkkunan ja Hauklapin maastoissa. Kaavoitus käsittää enintään yhdeksän noin 3 megawatin tuulivoimalan rakentamisen Tornator Oy:n omistamille maille. Korkein hallinto-oikeus kuitenkin kumosi Ruokolahden tuulivoimayleiskaavan 17.9.2015. Hauklapin tuulivoima-alue oli myös merkitty kokonaismaakuntakaavaan, mutta ympäristöministeriö jätti sen vahvistamatta.

Lemin tuulivoimakaava oli lausunnoilla joulukuussa 2014. Suunnitellut tuulivoima-alueet eivät vaaranna maakuntakaavan toteuttamista.

Maakuntakaavaan merkitty uusi 400 kV voimalinja Yllikkälä–Huutokoski on rakennettu. Valmistunut voimajohto muodostaa toisen yhteyden Yllikkälän ja Huutokosken sähköasemien välille.

Maakunnassa on panostettu viime vuosina vahvasti uusiutuvan energian tuotantoon. Kuvassa tuulivoiman tuotantoa Muukonkankaalla Lappeenrannassa.

/ 9. Erityisalueet

Viime vuosina rajanylityspaikkoihin (Nuijamaa ja Imatra) tehdyillä kehittämishankkeilla on kaksinkertaistettu raja- liikenteen kapasiteettia. Näin raja- asemien hyvä toiminnallinen taso on voitu varmistaa vuoteen 2020 saakka. Nuijamaan ja Imatran rajanylityspaikkojen kehittämiseen on saatu rahoitusta Kaakkois-Suomi – Venäjä ENPI-ohjelmasta. Nuijamaan ja Imatran rajanylityspaikat on merkitty maakuntakaavassa rajapalveluiden kehittämisen kohdealueiksi ja rajavalvonnan alueiksi. Lisäksi rajapalveluiden kehittämisen kohdealueelle on merkitty tuotantotoiminnan ja palveluiden aluetta.

Luumäelle on suunnitteilla uusi ampumarata. Luumäen ampumaratahanke on huomioitu 1. vaihemaakuntakaavassa.

Imatran raja- asema, 2014

/ 10. Ajantasaisuus ja 1. vaihemaakuntakaava

Parikkala, Särkisalmi, 2013

Ensimmäisellä vaihemaakuntakaavalla täydennettiin kokonaiskaavaa kaupan, matkailun, elinkeinoelämän ja liikenteen osalta. Tässä kaavaseurannassa on sivuttu myös 1. vaihemaakuntakaavan teemoja ja aluevarauksia siltä osin, kun ne linkittyvät oleellisesti kokonaismaakuntakaavaan ja sen aluevarauksiin sekä merkintöihin.

Kokonaismaakuntakaavaan on tehty tarkastuksia, jotka on osoitettu 1. vaihemaakuntakaavaan. Asumiseen liittyvistä aluevarauksista tehtiin laajat kuntakyselyt. Esi-merkiksi Parikkalan, Rautjärven ja Ruokolahden osalta 1. vaihemaakuntakaavan ratkaisut perustuvat kaupan ja matkailualueiden kehittymiseen.

Kokonaismaakuntakaavan laatukäytävää on 1. vaihemaakuntakaavassa laajennettu Ruokolahdella taajamasta pohjoiseen päin. Perusteluina ovat matkailun kehittämisen kohdealueen ulottuminen Virtutjoelle sekä kunnan suunnitelmat kehittää aluetta asumiseen ja palveluille. Laatukäytävä -merkintää on myös laajennettu Ruokolahden Lohelasta itään.

Kokonaismaakuntakaavan taajamatoimintojen alueisiin (A) on ollut tarve tehdä muutoksia. Ruokolahden Huhtasen kylässä on taajama-alueita, joka on jäänyt puuttumaan voimassa olevan kokonaismaakuntakaavan

van taajama-alueajuksesta. Ensimmäiseen vaihemaakuntakaavaan on merkitty taajamatoimintojen aluetta Parikkalaan Särkisalmen ja taajaman väliselle alueelle valtatie kuuden molemmiin puoliin ja Arkusjärven rannalle. Rautjärvelle on 1. vaihemaakuntakaavassa osoitettu taajama-alueita Änkilänmäen ja taajaman välille. Ruokolahden Rasilan pohjoispuolelle on myös osoitettu vaihemaakuntakaavassa uusi taajama-alue.

Lappeenrannan Mikonsaaren osalta on tarpeen varautua vanhentuneen lomarakentamisen uudistamiseen ja loma-asumisen kehittämiseen virkistysarvoja vaarantamatta. Voimassa olevan maakuntakaavan (2011) varaukset eivät tue tätä tavoitetta, koska alueella on voimassa vanhentunut seutukaava. Ensimmäiseen vaihemaakuntakaavaan Mikonsaari on merkitty rakennetta tiivistävä tai uusi asuntovaltainen alue -merkinnällä (Ar). Lisäksi Ar-merkinnällä on osoitettu Lemin Särkemänkankaan alue, missä merkintä painottuu pysyvään asumiseen.

Lappeenrannan Myllymäen alue on esitetty muutettavaksi KM-4 -alueeksi (merkitykseltään seudullinen vähittäiskaupan suuryksikköalue, jota kehitetään liikekustamaisena alueena), joka vastaa paremmin alueella

jo toteutunutta maankäyttöä. Myös muita kaupan alueita ja niiden mitoitus on tarkasteltu 1. vaihemaakuntakaavassa.

Uusia tuotantotoiminnan ja palveluiden -alueita on osoitettu 1. vaihemaakuntakaavassa Parikkalan rajanylityspaikan tuntumaan, Ruokolahden Oritlammen aluetta on laajennettu ja Lemin TP-1 aluetta on hieman muutettu voimassa olevaan maakuntakaavaan nähden. Lisäksi 1. vaihemaakuntakaavaan on osoitettu muita elinkeinojen alueita täydentämään olemassa olevaa työpaikka- ja palveluverkkoa.

Matkailupalveluiden vahva kehittyminen pienemmissä kunnissa on huomioitu 1. vaihemaakuntakaavan aluevarauksissa. Vaihemaakuntakaavassa matkailun painopisteinä ovat Luumäki, Taipalsaari, Ruokolahti, Parikkala ja Rautjärvi.

Rajanylityspaikat ja niihin liittyvät palvelut sekä palveluiden kehittyminen edellyttivät varauksia 1. vaihemaakuntakaavaan. Tullin ja rajavalvonnan laajentumistarpeet huomioiden Parikkalan, Lappeenrannan ja Imatran

rajanylityspaikkojen EP-2 alueita on ensimmäisessä vaihemaakuntakaavassa laajennettu kokonaismaakuntakaavan (2011) aluevaraukseen nähden.

Kasvavat liikennemäärät on huomioitu kokonaiskaavassa hyvin, joitakin tarkennuksia on tehty 1. vaihemaakuntakaavaan muun muassa Parikkalaan, Imatralla, Rautjärvelle ja Ruokolahdelle.

Luumäen Riistanhoitoyhdistyksen tarpeet uuden maakunnallisen ampumaradan merkitsemisestä kaavaan on huomioitu 1. vaihemaakuntakaavassa, johon on merkitty ampumarata Pönäkankaalle Kurvilaan. Alue sijoittuu vanhalle kaatopaikka-alueelle, jolla ei ole merkittäviä luonto- ja ympäristöarvoja. Liikenneyhteydet alueelle on hyvät. Ampumaradasta on laadittu esiselvitys. Rata palvelisi valmistuttuaan sekä Etelä-Karjalan että Kymenlaakson harrastajien lisäksi myös muualta tulevia ampumaurheilun harrastajia.

/ 11. Maakuntakaavan ja maakuntaohjelman linkittyminen toisiinsa

Maakuntaohjelma linjaa maakunnan mahdollisuuksiin, tarpeisiin, kulttuuriin ja muihin erityispiirteisiin perustuvan kehittämisen yhteisesti sovitut tavoitteet. Maakuntakaavan seurantajakso ulottuu kahdelle maakuntaohjelmakaudelle (2011–2014 ja 2014–2017). Molemmissa maakuntaohjelmissä korostetaan vahvasti elinkeinorakenteen uusiutumistarvetta, uusia työpaikkoja ja yritystoimintaa niin kaupungeissa kuin maaseutualueilla. Kansainvälistä huippuosaamista halutaan vahvistaa ja osaamis- ja innovaatiopotentiaali hyödyntää kansainvälisen liiketoiminnan synnyttämiseksi. Etelä-Karjala haluaa olla edelläkävijämaakunta puhtaan elinympäristön ja vihreän tekniikan kehittämisessä ja hyödyntämisessä. Kymenlaakson kanssa yhteisiä kehittämisen kärkiä ovat Venäjän ja biotalouden kasvumahdollisuuksien hyödyntäminen.

Maakuntaohjelmaa toteutetaan konkreettisimmillaan suuntaamalla aluekehitysrahoitusta maakuntaohjelman tavoitteita tukeviin kehittämishankkeisiin. EU-ohjelmakaudella 2007–2013 Euroopan aluekehitysrahaston rahoitusta on kohdennettu erityisesti alueen matkailullisen vetovoiman parantamiseen ja matkailutoimialan kehittämiseen. Hankkeet ovat kohdistuneet samoille alueille, jotka maakuntakaavassa on osoitettu tärkeimpinä matkailukokonaisuuksina (Rauha, Ukonniemi, Vuoksi/Imatrankoski, Lappeenrannan Linnoitus, Myllysaari). Rakennerahastovaroin on kehitetty matkailun toimintaympäristön lisäksi yritysten osaamista ja kattomarkkinointia. Uudella, vuonna 2014 alkaneella EU-ohjelmakaudella rakennerahastovaroja ei voida enää suunnata matkailun toimintaedellytyksiä parantaviin investointeihin. Matkailutoimialan kansainvälis-

tymiseen ja digitaalisuuden hyödyntämiseen on uudella ohjelmakaudellakin käynnistetty kehittämistoimintaa. Etelä-Karjalan matkailustrategia on laadittu vuonna 2015 ja siinä tavoitteeksi on asetettu, Saimaan alueen nostaminen Suomen kolmen tärkeimmän matkailualueen joukkoon Lapin ja pääkaupunkiseudun rinnalle. Maakuntakaavassa on Saimaalla useita merkintöjä, joista kehittämisen kannalta keskeisenä voidaan pitää Suur-Saimaan kehittämisen kohdealue -merkintää. Merkinnällä osoitetaan keskeisen Suur-Saimaan kehittämisen vyöhyke, jolla on myös ylimaakunnallisia kehittämistarpeita. Saimaan alueelle on maakuntakaavassa merkitty myös luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeä alue sekä virkistys- ja matkailukohteita/-alueita.

Toisena painopisteenä viime vuosien EAKR-varojen kohdentamisessa on ollut energia- ja ympäristötekniikan sekä metsäteollisuuden uudistumiseen tähtäävä tutkimus- ja kehitystoiminta ja osaamis- ja innovaatorakenteiden parantaminen. Hankkeilla on synnytetty alueelle uusia tutkimus-, kehitys- ja innovaatioalan työpaikkoja ja yrityksiä. Hanketoiminnan kautta syntyneet uudet työpaikat ja yritykset ovat lukumäärältään kuitenkin sen verran vähäisiä, etteivät panostukset näy elinkeinorakenteen muutoksena. Usein tuloksena on parempia

yhteistyöverkostoja tai toimintamalleja sekä osaamisen lisääntyminen tutkimus- ja koulutustoiminnassa ja yrityksissä, mikä voi vasta pitkällä aikavälillä vaikuttaa uuden yritystoiminnan syntymiseen. Hankkeet ovat yleensä maakunnallisia, eikä niiden voida suoraan osoittaa tukevan maakuntakaavan tietyn aluevarauksen toteutumista. Kehittämisesurssien kohdentaminen on kuitenkin edesauttanut maakunnan profiloitumista vihreän teknologian ja puhtaan energian edelläkävijämaakunnaksi, mikä on alkanut näkyä myös julkisen sektorin investointipäätöksissä: esimerkkeinä Kivisalmen energiatehokas pumppaamo, Parikkalan membraanitekniikkaan perustuva jätevedenpuhdistamo ja Imatran biolämpölaitos.

Maaseutualueiden kehittämistä resursoidaan maaseutuohjelmavaroilla. Huomattava osa maaseuturahoituksesta on käytetty yrittäjien koulutukseen ja neuvontaan sekä yrittäjille ja maaseudun asukkaille tärkeisiin laajakaista-, vesihuolto- ja tiehankkeisiin. Leader-rahoiduksella on tuettu maaseutukyliä elinvoimaisuutta muun muassa aktivoimalla kylien asukkaita ja rahoittamalla asukkaiden kokoontumis- ja harrastuspaikkojen kunnostusta. Maaseuturahoituksella toteutetut kehittämiskohteet tukevat maakuntakaavan seutukeskusten, kunta/aluekeskusten ja maaseudun kyläkeskusten kehittämistavoitteiden toteutumista.

Lappeenrannan linnoitus

/ 12. Yhteenveto ja jatkotoimenpiteet

Pääosin Etelä-Karjalan kokonaismaakuntakaava on toteutunut esitetyllä tavalla. Toteutuminen alkoi jo ennen kaavan vahvistamista. Etenkin kaupan ja matkailun alueiden toteutuneisuutta voidaan pitää erittäin hyvänä. Myös liikennejärjestelmän kehittämiseen ja parantamiseen sekä rajanylityspaikkoihin on viime vuosina panostettu muun muassa valtatie 6 perusparannus, Luumäki–Imatran kaksoisraiteen yleissuunnitelman laatiminen 2013 ja varsinaisen ratasuunnitelman aloittaminen 2015 sekä rahoituksen saaminen 1. vaiheeseen. Lisäksi vuonna 2014 valmistuivat Kaakkois-Suomen liikennestrategia ja Etelä-Karjalan liikennejärjestelmäsuunnitelman päivitys. Myös rajanylityspaikkojen infraa ja niille johtavia liikenneyhteyksiä on parannettu Kaakkois-Suomi – Venäjä ENPI -ohjelman hankkeilla.

Yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa olisi hyvä kiinnittää huomiota harvan taajaman alueiden tiivistämiseen ja täydennysmahdollisuuksiin. Harvan taajaman alueet sijaitsevat pääosin tiheän taajaman reunoilla, joihin kulkuyhteydet ovat hyviä ja ne ovat joukkoliikenteellisesti hyvällä paikalla. Myös JOMYR -selvityksen asutuksen kehityssuunnan tuloksia tulisi hyödyntää joukkoliikennemyönteisemmän yhdyskuntarakenteen kehittämiseksi.

Luonnonvarojen osalta lupien myöntämisessä ja niistä annettavissa lausunnoissa tulisi hieman lisätä tarkkuutta. Paikkatietoaineistojen pohjalta tehty tarkastelu osoittaa, että muun muassa maa-ainesten ottolupia on myönnetty suhteellisen vähän maakuntakaavaan merkityille maa-aineisten ottoalueille, mutta lupia on myönnetty muille alueille.

Soidensuojelutyöryhmän selvityksen mukaan Etelä-Karjalassa sijaitsee 48 valtakunnallisesti arvokasta suota. Mahdolliset muutokset suoalueissa ja niiden luokittelussa tulisi huomioida seuraavaa vaihemaakuntakaavassa.

Seuraavassa vaihemaakuntakaavassa tulisi huomioida lopetetut vedenottamot kumoamalla ne kokonaismaakuntakaavasta (2011).

Seuraavassa vaihemaakuntakaavassa olisi myös hyvä pohtia energian tuotantoon siirtyneiden alueiden merkintöjen kumoamista ja muuttamista yhdyskuntateknisen huollon-/energiatuotannon alueeksi kuvaamaan paremmin nykytilannetta.

Valtakunnallisesti arvokkaiden tuuli- ja rantakerrostusma-alueiden merkitseminen seuraavaan vaihemaakuntakaavaan tulee selvittää. Valtakunnallisesti arvokkaiden maisema-alueiden inventoinnit tulokset olisi syytä huomioida seuraavassa vaihemaakuntakaavassa.

Myös muissa yhteyksissä on noussut esille joitakin yksittäisiä korjaus-/täydennystarpeita. Näitä ovat muun muassa Lappeenrannan kaupungin jätevesiratkaisun osoittaminen kaavaan, Mustolan sataman multimodaalinen logistiikka-alueen merkitseminen, Sarviniemen alueen määräyksen muuttaminen, Hytin taajaman laajentuminen ja Karstunrannan/Ilottulan konepajan kohdemerkintä.

Lisäksi olisi hyvä toteuttaa verkkokysely kunnille, kuinka maakunnan kaupungit ja kunnat kokevat toteuttavansa maakuntakaavaa omassa suunnittelutyössään, onko kaava vastannut heidät tavoitteisiinsa ja onko kaavan toteuttamisessa koettu ongelmia. Samalla kyselyllä olisi myös mahdollista kartoittaa kuntien ajatuksia ja kaavan päivitystarpeita seuraavaa vaihemaakuntakaavaa silmällä pitäen.

ETELÄ-
KARJALAN
LIITTO

KAUPPAKATU 40 D
53100 LAPPEENRANTA

puh. +358 (5) 6163 100
Y-TUNNUS 0869462-5

etunimi.sukunimi@ekarjala.fi
kirjaamo@ekarjala.fi

www.ekarjala.fi/liitto/